

**OTKRIVENJE SEDAM CRKVENIH
DOBA**

EFEŠKO CRKVENO DOBA

GLAVA TREĆA

EFEŠKO CRKVENO DOBA

Uvod u Crkveno Doba

U cilju da vi potpuno shvatite poruku Crkvenih Doba želja mi je da navedem razne principe, koji su mi dozvolili da pronađem imena glasnika, dužinu doba, i ostale stvari koje su u ovome obuhvaćene.

Kako je ovo proučavanje jedno od najozbiljnijih koje sam ja ikada imao do sada, zbog toga sam mnogo dana tražio od Boga da mi da inspiraciju Svetim Duhom. I nakon toga čitao sam Pismo o Crkvenim Dobima i duboko analizirao istorijske zapise od najnepristrasnijih istoričara koje sam mogao pronaći. Bog nije izneverio da odgovori na moje molitve, jer dok sam čitao Reč i istoriju, data mi je sposobnost od Svetog Duha da vidim odvijen tok zbivanja, koji je tekao kroz vekove pravo do ovog sadašnjeg, poslednjeg dana.

Ključ, koji mi je bio dat od Gospoda, pomoću kojeg mi je dano da odredim glasnika za svako doba je naj Biblijski. U stvari mogao bih ga nazvati ključnim temeljnim kamenom Biblije. To je otkrivenje, koje Bog nikada ne menja, a isto tako su i Njegovi putevi nepromenljivi kao što je i On sam nepromenljiv. U Jevrejima 13:8, se kaže, “Isus Hrist je isti juče, danas, i zauvek”. Knjiga Propovednika 3:14-15, “I znam da sve što Bog čini, čini to zauvek. Tome se ništa dodati ne može, niti mu se može oduzeti; a Bog čini tako, da ga se ljudi boje. Ono što je bilo je sada, i što će biti već je bilo; a Bog obnavlja što je prohujalo.” Ovde je to: nepromenljivi Bog sa nepromenljivim putevima. Ono što je On učinio na POČETKU On će isto tako raditi i nadalje, sve do ZADNJEG vremena. Nikada u tome neće biti promene. Primenimo to i na Crkvena Doba. Onu vrstu čoveka koju je Bog izabrao za prvo doba, te način Božije manifestacije u službi toga čoveka biće primer i za sva ostala doba. Ono što je Bog učinio u prvom Crkvenom Dobu je ono što On želi činiti i u ostalim dobima.

A sada mi tačno znamo iz Reči šta je zabeleženo Duhom Svetim o prvoj, ili orginalnoj crkvi, kako je bila osnovana i kako se Bog manifestovao u njoj. Ta Reč se ne može promeniti ili biti promenjena

zato što je Bog Reč. Jovan 1:1, “U početku beše Reč, i Reč beše kod Boga, i Reč beše Bog.” Promeniti jednu Reč od toga kao što je to učinila Eva, donosi greh i smrt, kao što nam je rečeno u Otk. 22:18-19, “...Ko ovom šta nadoda, Bog će mu dodati od zala opisanih u ovoj knjizi; a ako ko nešto oduzme od Reči ove proročke knjige, Bog će mu oduzeti njegov deo iz Knjige Života, i iz svetog grada, i od stvari koje su opisane u ovoj knjizi.” Tako vidite, ono što je crkva bila na dan Pentakosta je standard. To je primer. Nema drugog primera. Nije važno šta kažu teolozi, Bog NIJE promenio primer. Ono što je Bog učinio na Pentakostu On to mora nastaviti činiti do kraja crkvenih doba. Pa ako teolozi kažu da su apostolska vremena završena, nemojte to verovati. Takva tvrdnja je pogrešna u dvema tačkama. Pre svega, neopravdano je pretpostavljanje da više nema apostola, samo zato što je dvanaest originalnih apostola umrlo. Apostol znači ‘poslanik’; a danas ima mnogo onih koji su poslani, samo su nazvani misionari. Dokle god su ljudi poslani da nose Reč Života znači da je nastavljeno apostolsko doba. A drugo, oni govore o dobu ‘manifestacije sile Svetoga Duha’ kao da je ono završeno od kako je Biblija kompletirana. To nije istina. Nema čak niti jednog Biblijskog teksta koji bi to podržao, u stvari mnogi tekstovi odlučno tvrde drugačije. Evo dokaza da su one dve tvrdnje pogrešne. Dela ap. 2:38-39, “Onda im reče Petar, Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Hrista za oprostjenje greha, tako ćete primiti dar Svetoga Duha. Vama je, naime, ovaj obećani dar namenjen, vašoj deci, i svima koji su daleko, koliko god ih pozove ka sebi Gospod, Bog naš.” Obećanje sile sa kojom su apostoli bili ispunjeni na Pentakost je za “vas (Jevreje), i za vašu decu (Jevreje), i za sve koji su daleko (Pagane), i za sve njih koliko ih god pozove Gospod, naš Bog (oboje Jevreji i Pagani)”. Dok god On ne prestane pozivati, Pentakosna poruka i sila NEĆE PRESTATI.

Ono što je crkva imala na dan Pentakosta je njeno neotuđivo pravo. Ona je imala originalnu čistu Reč Božiju. Ona je imala silu Duha manifestovanu u raznim znacima i čudima i darovima Svetog Duha. Jevrejima 2:1-4, “Zato treba da dobro pazimo na ono što smo čuli, da slučajno ne promašimo cilj. Jer ako je Reč koju su anđeli saopšili pokazana sigurnom, i ako je svaki prekršaj ili neposlušnost (Reči) primio pravednu kaznu; kako ćemo joj izbeći mi, ako zanemarimo toliko veliko spasenje; koje je najpre Gospod počeo propovedati, a bilo je utvrđeno za nas od onih koji su Ga čuli; dok je Bog istovremeno

potvrđivao to čudesnim znacima, raznim silnim delima, i darovima Svetoga Duha, koje deli po Svojoj volji.” Ta originalna Crkva nije bila ljudski organizovana. Ona je bila vođena Svetim Duhom. Ona nije bila velika. Bila je omražena i prezrena. Bila je ugnjetavana. Bila je proganjana do smrti. Ali je bila iskrena prema Bogu. Stajala je na originalnom uzoru Reči.

Sada nemojte biti pogrešno usmereni ovde. Kada sam rekao da se Bog i Njegovi putevi nikada ne menjaju, ja nisam rekao da se crkva i njeni glasnici ne mogu promeniti. Crkva nije Bog. Tako ona se može menjati. Ali ono što sam rekao je bilo to, da zbog nepromenljivog Boga čiji su putevi nepromenljivi mi možemo ići na početak i videti prvo i savršeno delo Božije i tako suditi na osnovu tog standarda. Eto tako je to urađeno. Prava Crkva će uvek nastojati da bude kao originalna iz doba Pentakosta. Istinita Crkva današnjice će nastojati da bude što identičnija toj prvoj ranoj Crkvi. I glasnici crkvama, imajući isti Božiji Duh u sebi, nastojaće da budu što bliži apostolu Pavlu. Oni neće biti potpuno isti kao on; već će ti istinski glasnici biti oni koji će Pavlu biti jako slični, koji je bio slobodan od svih ljudi, predan Bogu, i predan samo Reči Božijoj, i koji je manifestovao silu Svetoga Duha. Niko drugi nije tako činio. Vi uvek treba da delujete po originalu. Kao i začetnici, Istinita Crkva će želeći uvek da budu ona koja ide po stopama njenih osnivača sa Pentakosta, njeni glasnici će pratiti apostola Pavla, prvog glasnika prvog crkvenog doba. To je tako jednostavno i tako divno. Sa ovim ključem, tako jednostavnim, a ipak toliko divnim, data mi je sposobnost od Svetog Duha da čitajući razumem Knjigu Otkrivenja i istoriju, te da tamo pronađem svako doba, svakog glasnika, dužinu trajanja svakog doba, i ulogu svakog od njih u Božijoj svrsi od Pentakosta pa do svršetka tih doba.

Pošto sada razumete kako mi razmišljamo o tome kakva treba biti Istinita Crkva (šta je ona bila na Pentakostu i šta je ona bila u apostolskom dobu kao što je to izloženo u knjizi Dela Apostolska) mi možemo primeniti isto pravilo, koje nam pokazuje kako je crkva izneverila. Osnovna greška, ili greške, koje su se uvukle u prvu crkvu i bile otkrivene u Delima Apostolskim i Otkrivenju i takođe i u Poslasticama uzimaće sve više vidljivog maha i manifestovaće se u svakom narednom dobu, dok ne dođe do potpunog zamračenja istine na kraju, u Laodikejskom dobu.

Sada iz tog prvog ključa kojeg smo primili od Gospoda, dolaze druge ne manje značajne istine. Rekao sam da će Istinska Crkva nastojati uvek da bude kao u Delima Apostolskim. To je potpuno tačno. Ali mi smo otkrili da Reč takođe uči o jednoj invaziji grešaka dok istina ne bude potpuno zamračena u poslednjem danu kada se Gospod treba pojaviti. Ali sada se rađa pitanje u našim umovima; da li će Bog napustiti Svoje vlastite i dozvoliti im da upadnu u stanje potpune obmane? Ni u jednom slučaju, jer Pismo kaže vrlo jasno u Mateju 24:24, da 'Izabrani' NE MOGU biti prevareni. "Jer će se pojaviti lažne mesije i lažni proroci, te će činiti velike znake i čuda, da zavedu, AKO BI TO BILO MOGUĆE i same izabrane." Šta onda? Odgovor je jasno ispred nas. Postoji Istinita Crkva i *lažna crkva*. Postoji prava loza i lažna loza. Ali naravno, ta lažna crkva, telo lažne loze, će uvek nastojati da omalovaži poziciju Istinite Crkve i tvrditi da je ona, a ne Izabrani, istinska i autentična. Laž će pokušati da ubije Istinu. Tako je bilo i u knjizi Dela Apostolska, to je tako i u sedam doba, i to je obznanjeno i u raznim Poslanicama. Tako je *to bilo*. Tako je *to i sada*. A tako *će biti*. To se ne može promeniti.

A sada budimo vrlo pažljivi da se ne bi zbunili u vezi ove tačke. Zato ćemo potražiti Reč da potvrdi ovu tvrdnju. Vratimo se nazad k Knjizi početka, Postanak (Geneza). U Edenskom vrtu su bila dva drveta. Jedno je bilo dobro; a drugo je bilo zlo. Jedno je proizvodilo ŽIVOT; drugo je proizvodilo Smrt. Tamo je bilo dvoje dece, koji su ponudili žrtve Bogu. Dopustite mi da to ponovim, OBOJICA su ponudila žrtve Bogu. Postanak 4:3-5, "I jednog dana Kain prinese Gospodu žrtvu od zemaljskih plodova. A prinese i Abel od prvine svoje stoke i pretilinu. Gospod milostivo pogleda na Abela i njegovu žrtvu; a na Kaina i žrtvu njegovu ni pogled ne svrati..." Kain je bio zao, budući od njegovog oca (Zloga), dok je Abel bio pravedan pred Gospodom. Ponovo, tu su bila dva deteta po telu od istih roditelja. Oni su bili blizanci od Isaka i Rebeke. Jedan je bio izabran od Boga dok je drugi bio opak. Obojica su slavili Boga. U svakom pojedinom slučaju bilo je uključeno proslavljanje Boga. U svakom slučaju zli je mrzeo pravednoga i progonio pravednoga. U nekim slučajevima nalazimo da je zli uništio pravednog. Ali primetite. Oni su bili zajedno posađeni. Oni su zajedno živeli. Oboje su se pozivali na Boga i slavili Boga.

Ove nam ilustracije savršeno daju sliku priče Gospoda Isusa Hrista, gde On kaže, da je kraljevstvo nebesko kao čovek koji je sejabo dobro

seme, ali budući da ima neprijatelja, on dolazi i seje zlo seme između ovih dobrih. Bog nije posejao kukolj. Sotona je taj koji je posejao kukolj *između dobrog semena Božijeg*. Ove dve vrste semena (ljudi), iz dva različita semena, rastu zajedno. Oni imaju udela u uzimanju hrane iz iste zemlje, oni dele isto sunce, kišu, i sve ostale pogodnosti, i oboje se žanju kada na njih dođe red. Da li vidite to? Nemojte nikada zaboraviti ove istine dok budemo proučavali crkvena doba i kasnije pečate. A iznad svega, nemojte zaboraviti da je to u poslednjem dobu, kada će kukolj biti vezan u snopove i biti pripremljen za spaljivanje, tada će oni gurnuti pšenicu napolje da bude stavljena u žitnicu Gospodnju.

Želim da provlačim ovu misao celim putem, tako idimo korak dalje. Jeste li ikada proučavali istoriju probuđenja? Vidite probuđenje znači pokret Božiji u sili. I svaki put kad se Bog pokrene, Sotona je takođe tu da se i on pokrene. I to nikada ne izneverava. U danima velikog Veslijevog probuđenja (većina ljudi ovo ne zna), institucije za umobolne su bile veoma brzo ispunjene, i tada je bilo veliko delovanje đavolske sile, da bi odvratilo pažnju od Boga. Pisano je da su u vreme Veslija ljudi činili najneobičnije stvari, koje su dolazile definitivno od Sotone sa pokušajem da ismeje pobožnost i Božiju silu. U Luterovim danima je rečeno da čudo njegove službe nije ležalo u činjenici da je on uspešno protestovao protiv Rimokatoličke Crkve, već je čudo ležalo u činjenici da je on mogao, u stvari i bio, duševno i razumski zdrav usred fanatika koji su često bili ispunjeni i vođeni pogrešnim duhovima. I ako ste vi svesni ove službe zadnjeg vremena, vi zapažate istu invaziju lažnih i zlih duhova. I to mora biti tako. A sada nadam se i verujem da ste dovoljno duhovnog uma, te da to shvatate i da ćete to pozitivno iskoristiti.

I još samo da zapečatimo ovu tačku po pitanju Istinite i lažne loze kroz koje se pokazuju oba duha koji deluju, pogledajmo i u I. Jovanovu posl. 4:1-4, i Judinu 3,4-12. "Ljubljeni, nemojte verovati svakom duhu, već duhove podvrgnite kušnji, da vidite jesu li od Boga, jer su se pojavili mnogi lažni proroci u svetu. Po ovom poznajete Duh Božiji; Svaki duh koji priznaje da je Isus Hrist došao u telu, od Boga je; A svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hrist došao u telu, nije od Boga. To je duh Antihrista, o kome ste čuli da dolazi, a VEĆ JE SADA u svetu. Vi ste dečice od Boga, i vi ste ih pobedili: (duh Antikrista) jer je veći Onaj (Božiji Duh) koji je u vama nego onaj koji je u svetu." Juda 3, 4, 12. "Ljubljeni, dok se nosim brižnom željom da vam pišem o

našem zajedničkom spasenju, prisiljen sam da to učinim opominjući vas da se borite za veru, koja je jedanput zauvek predana SVETIMA. Ušunjali su se naime, među vas NEKI LJUDI (ne Sveti) koji su odavno unapred obeleženi (nisu došli u tor na VRATA i radi toga su lopovi), za ovu osudu, BEZBOŽNI ljudi, koji milost Boga našega zamenjuju raspojasanošću i poriču jedinog gospodara i Gospoda Isusa Hrista. Ti ljudi su ljage na vašim agapama, koji se bez zazora sa vama časte, napasajući sami sebe...” Ne može se poreći dok čitamo ove delove Pisma da su Istinska Crkva i lažna crkva isprepletani, pošto su zajedno bili posejani, ali različitog semena.

Onda zatim, mislim da ima još nešto što treba da znate. Sedam Crkava kojima je pisao Jovan bile su u Maloj Aziji i sve su to Paganske crkve. On ne govori crkvi u Jerusalimu, koja je uglavnom Jevrejska, možda sa nekoliko Pagana u njoj. Razlog je taj što se Bog okrenuo od Jevreja ka Paganima. Prema tome u svim crkvenim dobima Bog radi sa Paganima, i poziva Pagansku Nevestu ka Sebi. To znači da su ‘Crkvena Doba’ i ‘Punina Pagana’ jedna te ista stvar. Dela ap. 13:4448, “Sledeće subote skupi se gotovo sav grad da čuje Reč Božiju. Ali kada Jevreji videše toliki narod, napuniše se zavisti te na Pavlove reči odgovoriše protivljenjem i bogohuljenjem. Tada im Pavle i Varnava odlučno rekoše: Vama je najpre trebalo propovedati Reč Božiju. Ali kada je vi od sebe odbacujete, i sami sebe smatrate nedostojnim večnoga života, mi se obraćamo Paganima. Jer nam je tako zapovedio Gospod govoreći: Postavio sam Te svetlom Paganima, da im budeš spasenje do kraja zemlje. Kad Pagani to čuše, počеше veselo slaviti Reč Gospodnju: I prigriše veru svi koji behu određeni na večni život.” Rim. 11:1-8, “Prema tome pitam: Je li Bog odbacio od sebe narod Svoj? Daleko od toga. Ta, i ja sam Izraelac, seme Abrahamovo, iz plemena Benjaminovog [Venjaminovog]. Nije Bog odbacio od Sebe svog naroda, koji je unapred izabrao. Ili ne znate šta kaže Pismo gde govori o Iliji? Kako se ovaj tuži Bogu na Izrael govoreći, Gospode, proroke Tvoje poubijaše, žrtvenike Tvoje razrušiše. Ja sam ostadoh i hoće da i mene ubiju. A što mu odgovara Božija objava? Ostavih Sebi sedam hiljada ljudi koji ne pognuše kolena pred Valom. Tako i u sadašnje vreme postoji jedan ostatak izabran po milosti. A ako je po milosti, nije više po delima; jer inače milost ne bi više bila milost. A ako bi to bilo po delima, onda to više nije milost; inače dela ne bi više bila dela. Šta da zaključimo? Šta je Izrael nastojao steći, nije postigao, a izabranici

postigoše, ostali pak beše oslepljeni (kao što stoji pisano: Dade im Bog duh dremežljivosti, takve oči da ne vide, i takve uši da ne čuju;) i to do današnjeg dana.” Rim. 11:25-29, “Ne želim naime, braćo, da vam ostane nepoznata ova tajna, da ne bi mudrovali po svojoj mudrosti: Otvrdnuće jednog dela Izraela traje dok Pagani ne uđu u punom broju. Kad to bude, sav će se Izrael spasiti, kao što stoji napisano: Od Siona će doći Osloboditelj, on će odvratiti bezbožnost od Jakova. I ovaj Moj savez sa njima ispuniće se kad uklonim grehe njihove. S obzirom na Evanđelje oni su doduše neprijatelji radi vas, ali s obzirom na izbor oni su ljubimci zbog otaca, jer su neopozivi Božiji darovi i poziv.”

Ovih sedam crkava, koje su locirane u Maloj Aziji sadrže u sebi određene karakteristike, u tom antičkom vremenu, i one će postati zreli plodovi u kasnijim dobima. Ono što su semena bila u setvi došlo je kasnije u zreloj žetvi, kao što je čak i Isus rekao: “Jer kad ovako rade sa zelenim drvetom, šta će tek biti sa suvim.” Luka 23:31.

PORUKA EFEŠKOM CRKVENOM DOBU

Otkrivenje 2:1-7

„Anđelu crkve u Efezu napiši: Ovo govori onaj koji drži sedam zvezda u Svojoj desnoj ruci, koji hoda između sedam zlatnih svećnjaka. Poznajem tvoja dela, tvoj trud i tvoju postojanost. Znam da ne možeš podnositi zlikovce: iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažni. Ustrajan si i neumorno si trpeo za Moje Ime. Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio. Prema tome, seti se odakle si pao, obrati se i opet počni činiti prva dela! Inače, ako se ne obratiš, doći ću ka tebi i ukloniti tvoj svećnjak sa njegovog položaja. Ali, ovo ti je dobro: mrziš dela Nikolaita, koja i Ja mrzim. Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama! Pobedniku ću dati da jede od Drveta Života koje se nalazi u Božijem Raju.”

GLASNIK

Glasnik (anđeo) crkve u Efezu je bio apostol Pavle. Da je on bio glasnik prvom dobu Paganske ere, to se ne može osporiti. I ako je Petru dat autoritet da otvori vrata Paganima, Pavlu je dato da bude njihov apostol i prorok. Pavle je bio Proročki–Glasnik Paganima. Njegova proročka služba, kojom je primio puno otkrivenje Reči za Pagane, dala mu je autoritet apostolskog glasnika. Sa ovim su se složili i ostali

apostoli u Jerusalimu. Gal. 1:12-19, “Jer ga ne primih od čoveka, niti sam od čoveka bio poučen, nego otkrivenjem Isusa Hrista. Ta čuli ste za moj nekadašnji život u Jevrejstvu, kako sam preko mere proganjao crkvu Božiju i hteo je uništiti. Te kako sam, u prevelikoj privrženosti svojim otačkim predajama, napredovao u Jevrejstvu i nadmašio sve vršnjake u svom narodu. A kad odluči Onaj koji me je izabrao od utrobe majke moje i pozvao Svojom milošću, da u meni otkrije Sina Svoga, da ga propovedam među Paganima, nisam se odmah posavetovao sa ljudima, niti sam otišao gore u Jerusolim da vidim one koji su pre mene bili apostoli, nego otiđoh u Arabiju, i ponovo se vratio u Damask. Zatim, posle tri godine, otišao sam gore u Jerusolim da upoznam Petra, te ostah s njim petnaest dana. Drugog koga od apostola nisam video osim Jakova brata Gospodnjega.” Gal. 2:2, “Oдох pak po otkrivenju i izložih im Evandjelje koje propovedam među Paganima, i posebno onim uglednima, da ne trčim ili da nisam trčao uzalud.” Gal. 2:6-9, “Što se tiče onih koji su važili kao ugledni; (ma kakvi da su nekad bili, meni je svejedno; Bog ne gleda ko je ko,) meni, naime, ti ugledni nisu ništa dodali, nego naprotiv, kada su videli da je meni povereno Evandjelje za neobrezane kao Petru za obrezane, (jer Onaj Koji je osposobio Petra za apostolstvo među obrezanima osposobio je i mene za Pagane.) I kad su poznali milost koja mi je dana, Jakov, Kifa, i Jovan, koji su se računali kao stubovi, dadoše meni i Varnavi desnice u znak zajednice, da mi idemo ka Paganima, a oni ka obrezanju.” Rim.11:13, “A vama nekadašnjim Paganima kažem: ukoliko sam apostol Pagana, hvalim svoju službu.”

Pavle je osnovao crkvu u Efezu sredinom prvog veka. Tu imamo mogućnost da ustanovimo datum početka Efeškog Crkvenog Doba; početak je oko 53 godine nove ere.

Njegov način služenja je postavio uzor, kojega trebaju slediti svi budući glasnici, a u stvari on je uzor svakom istinskom Božijem sluzi, pa makar taj sluga i ne dostigne takvu visinu u proročkoj oblasti poput Pavla. Pavlova služba je imala trostruki kvalitet i to:

Pre svega, Pavle je bio potpuno istinit prema Reči. On nikada nije odstupio od toga bez obzira koliko ga je to koštalo. Gal. 1:8-9, “Ali, ako bi vam ko, bili to mi, bio anđeo sa neba, objavio Evandjelje suprotno onom koje smo vam mi objavili, neka je proklet! Ponavljam, ono što smo upravo rekli: ako vam zaista ko objavljuje Evandjelje

suprotno onom koje ste primili, neka je proklet!” Gal. 2:11,14, “A kad je Petar došao u Antiohiju, ja sam mu se u lice suprotstavio jer je zaslužio osudu. I, kad sam video da ne ide pravo prema istini Evandelja, Petru sam pred svima rekao: Ako ti koji si Jevrej, živiš Paganski, a ne Jevrejski, kako možeš siliti Pagane da žive Jevrejski?”

I Kor. 14:36-37, “Ili je možda od vas izašla Reč Božija? Ili je samo ka vama došla? Ako ko među vama misli da je prorok ili duhovan, neka razume da je ovo što vam pišem zapovest Gospodnja!”

Zapazite, Pavle nije bio organizovan, već Duhom-vođen, kao što se Bog pokrenuo nad Mojsijem da izvede Izrael iz Egipta. Jerusalemliki sabor nikad nije poslao Pavla, niti je imao ikakvu silu ili vlast nad njim. Bog, i samo Bog je učinio poslanje i vodio ga. Pavle nije bio od ljudi, već od Boga. Gal. 1:1, “Pavle, apostol, (ne od ljudi, niti od čoveka, već po Isusu Hristu, i Bogu Ocu, koji Ga uskrsnu od mrtvih:)” Gal. 2:3-5, “Ali čak ni Tit, drug moj, premda Grk, nije bio primoran da se obreže; i to zbog lažne braće, takve koja su se ušunjala, nama da iznađu kako bi nam uzeli slobodu koju imamo u Hristu Isusu, da nas zarobe. Ovima nismo ni za jedan čas popustili; nismo im se pokorili zato da istina Evandelja ostane za vas.” Druga stvar, njegova služba je bila u sili Duha, pokazujući delo izgovorene i pisane Reči. I Kor. 2:1-5, “I ja, braćo, kad dođoh ka vama, ne dođoh s visokim govorom ili mudrošću, objavljuvati vam svedočanstvo Božije. Jer ne držah prikladnim među vama išta drugo znati osim Isusa Hrista, i to Njega razapetog. I sam vam se pokazah u slabosti, i u strahu i mnogom drhtanju. Moja reč i moje propovedanje nije se sastojalo u uverljivim rečima ljudske mudrosti, već u manifestaciji Duha i sile: Da se vaša vera ne oslanja na ljudsku mudrost, nego na Božiju silu. Dela 14:8-10, “U Listri sedeo neki čovek bolesnih nogu. Nikada nije hodao, beše hrom od majčine utrobe. Dok je Pavle govorio, ovaj ga je slušao. Pavle upre u njega pogled i kako opazi da ima veru da može ozdraviti, reče mu jakim glasom: Uspravi se na noge! On skoči i prohoda.” Dela 20:9-12, “A nekog mladića po imenu Eutiha, koji je sedeo na prozoru, uhvati dubok san, te on dok je Pavle dugo propovedao, savladan snom pade s trećeg sprata dole. I digoše ga već mrtva. Pavle side dole, nadnese se nad njim, zagrlí ga i reče: Nemojte se uznemiravati; njegova je duša u njemu!” Opet se pope, razlomi i blagoslovi hleb te prosledi sa propovedanjem dugo - sve do zore. I onda otputova. A mladića odvedoše kući živa, i to ih vrlo uteši.” Dela 28:7-9, “U onoj se okolici nalazilo imanje poglavara

ostrva imenom Publija, koji nas primi i tri dana ljubazno pogosti. A Publijev otac koga je mučila groznica i srdobolja, ležao je u postelji. Pavle uđe ka njemu, i pomoli se, stavi na njega ruke i ozdravi ga. Posle tog događaja počеше dolaziti i ostali bolesnici sa ostrva i ozdravljali su.” II Kor. 12:12, “Dokaze svoga apostolstva pokazao sam među vama u svoj strpljivosti, kako čudesnim znacima, tako i silnim delima.”

Kao treće: Pavle je evidentno imao plod, od Boga dane mu službe. II Kor. 12:11, “Postadoh bezumnik! Vi me nateraste. Zapravo, trebalo je da me vi preporučujete, jer ni u čemu nisam manji od velikih apostola, i ako nisam ništa.” I Kor. 9:2, “Ako drugima i nisam apostol, vama sigurno jesam: jer vi ste pečat moga apostolstva u Gospodu.” II Kor. 11:2, “Da, ljubomorani sam na vas Božanskom ljubomorom, jer sve učinih da vas zaručim jednom mužu: da vas privedem Hristu kao čistu devicu.” Pavle je bio oformljen za pridobijanje mnoštva Paganskih ovaca; on ih je hranio, brinuo se za njih, sve dok nisu prineli plod pravednosti i postali spremni da sretnu Gospoda kao Nevesta iz Pagana.

U ono vreme kada je bilo dato Otkrivenje, prema tradiciji, Pavle je već mučenički umro, ali je Jovan nastavio umesto njega tačno onako kao što je to Pavle radio u danima svoje službe. Pavlova smrt, pre nego što je bilo dato Otkrivenje, uopšte ne negira činjenicu da je on bio glasnik Efeškom Crkvenom Dobu, i za glasnika svakog doba, bez obzira kada se on pojavljuje ili odlazi, on je taj koji je Božanski uticao na to doba kroz službu manifestovane Reči. Pavle je bio taj čovek.

GRAD EFEZ

Grad Efez je bio jedan od tri najveća grada u Aziji. Uz Jerusalim i Antiohiju, on je smatran trećim gradom Hrišćanske vere. U njemu je vlada bila Rimska, ali je jezik je bio Grčki. Istoričari veruju da su Jovan, Marija, Petar, Andrija i Filip bili sahranjeni u ovom divnom gradu. Pavle koji je osnovao istinsku veru u ovom gradu, vršio je pastirsku službu u njemu samo oko tri godine; ali kad je bio odsutan od stada on je kontinuirano, uz mnogo molitava, mislio na njih. Timotej je bio tamo prvi biskup. I Tim. 1:1-3, “Pavle, apostol Isusa Hrista odredbom Boga, našeg Spasitelja, i Hrista Isusa, naše nade; Timoteju, pravom sinu u veri. Milost, milosrđe, i mir, od Boga našeg Oca i Hrista Isusa Gospoda našega. Kao što sam te molio kada sam odlazio u

Makedoniju tako te i sada molim da još ostaneš u Efezu, da naložiš nekim ljudima da ne naučavaju krivih nauka.”

Samo ime Efez, ima čudno i složeno značenje, “Ciljati na nešto”, i “Opušten.” Velika težnja ovoga doba koje je otpočelo sa puninom Duha, “dubinom Božijom,” sa kojom su oni težili ka uzvišenom Božijem pozivu, počelo je davati takođe i mesta manje pažljivom odnosu. Manje vatreni sledbenici Isusa Hrista su počeli manifestovati sebe kao pretskazanje da će u budućim dobima fizička kola nazvana crkva potonuti sve do užasnih “Sotonskih dubina.” To je postalo opušteno i prepušteno okolnostima. To je već bilo doba povratka u greh. Ono je napustilo svoju prvu ljubav. Maleno seme posejano u Efeškom Dobu jednog će dana rasti u duhu grešaka dok sve prljave ptice iz vazduha tu ne nađu prebivalište, na njenim granama. Po ljudskom rezonovanju tako bezopasno pojaviće se ta mala sadnica toj Novoj Evi (Novoj Crkvi) da će ona ponovo biti prevarena od strane Sotone. Efeško Doba je predstavilo njoj mogućnost najboljih Božijih stvari, i za kratko ona je prevladala, i zatim se opustila, i u tom momentu neopreznosti Sotona je posejao seme potpunog uništenja.

Sama Efeška religija tipizira savršeno ovo prvo crkveno doba i usmerava na doba koja treba da nastupe. Na prvom mestu, Dijanin veličanstveni hram, koji je bio mnogo godina građen, i smešten u svojim svetim dvorima tim najpožudnijim i nenametljivim, Dijaninim likom, koji se može zamisliti. Ona je bila potpuno drugačija od bilo kojeg lika posvećenog njoj u drugim hramovima. Ona je bila jednostavno ženska figura skoro bez oblika koja se stopila potpuno s komadom drveta od kojeg je bila izrezana. I njene ruke su bile formirane od dve jednostavne metalne šipke. Ovo savršeno daje sliku antihristovog duha koji je uzeo maha u prvom dobu. Ovde je on bio oslobođen među ljudima, a ipak još tada nije imao obličje da bi uzbunio ljude. Ipak dve ruke od gvozdениh šipki su pokazale njegovu nameru sa kojom je želeo slomiti delo Božije i učiniti svoje upade. Izgleda da niko nije primećivao ono što on čini. Ali jednoga dana oni će приметiti, kada sa tim gvozdениm rukama njegova ‘dela’ postaju ‘doktrina’, a njegova doktrina postaje zakon imperije.

Poredak i služba u hramu takođe mnogo otkriva. Tu su bili pre svega, sveštenici koji su bili uškopljeni. Ovi sterilni sveštenici su nagovestili sterilnost ljudi koji će odstupili od Reči; jer ljudi koji tvrde

da znaju Boga odvojeno od Reči su besplodni kao sterilni uškopljenici. Drugo, u hramu su u svojim granicama bile sveštenice device, koje su obavljale religiozna dela u hramu. Ovo je nagoveštalo dan kada će ceremonije i forme, rituali i dela, preuzeti ulogu Duha Svetoga, tako da, na kraju duhovne manifestacije neće ispunjavati Hram Božiji. Iznad svih ovih je bio visoki sveštenik; čovek sa političkom silom i uticajem na javnost, nagoveštavajući nam šta je već bilo u razvoju, iako još ne manifestovano, što jeste, da će crkva uskoro biti predata vodstvu čoveka sa ljudskim planovima i ljudskim ambicijama i “tako kaže Duh Sveti” više neće biti živa realnost. A pod njima svima su bili robovi hrama koji nisu imali izbora nego da budu poslušni religioznoj hijerarhiji. Šta bi ovo moglo da znači, nego da će doći dan kada će ovlašćeno sveštenstvo, kroz političke manevre, državnom pomoći, i zamenom Reči i Duha sa veroispovestima, dogmama, i ljudskim vodstvom porobiti laike dok će vođe biti u luksuznom bolesnom bogatstvu i uživati u svojim prljavim zadovoljstvima, a siromašni ljudi kojima bi trebalo biti služeno po Bogu, sada postaju sluge.

ISUS, NJEGOV GLASNIK I CRKVE

Otk. 2:1, “... *Ovo govori Onaj što drži sedam zvezda u Svojoj desnici, koji hodi sred sedam zlatnih svećnjaka.*” To je On za koga je rečeno, ‘Ovaj isti Isus je OBOJE Gospod i Hrist.’ Tu je On, Jedan i Jedini Gospod Bog Svemogući, i pored Njega nema drugoga. Ovde je On, taj Spasitelj (“... Spasenje je od Gospoda,” Jona 2:9) hodajući usred Crkava kroz sedam doba. Ono što je On bio u prvom dobu On je u svim dobima. Svakom verniku, On je Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek. Ono što je On učinio jedanput On to još uvek čini, i dalje će nastaviti da čini.

A sada sigurno ćete primetiti da Isus sam hoda u sredini Svojih Crkava. Tu nema nikoga više sa Njim. I niko ne može tamo biti, jer je On Sam pribavio njeno spasenje, i otkupio je Svojom vlastitom krvlju, On je poseduje. On je njen Gospod i Gospodar. Ona mu daje svu slavu i tu slavu On neće deliti sa drugim. Sa Njim nije papa. Tamo nema nadbiskupa sa Njim. Marija, majka njegovog zemaljskog tela nije sa Njim. On se u govoru ne okreće ka Ocu, jer je On Otac. On se ne okreće da daje naredbe Svetom Duhu, jer je On Bog, večni Duh, a to je

Njegov život koji teče i proniče crkvu dajući joj život, i bez Njega ne bi bilo života. Spasenje je od Gospoda.

Nije bilo nikoga sa njim kada je On pogazio vatru gneva ognjene peći. Nije bilo nikog drugog, do NJEGA koji je visio na krstu i dao Svoju krv. On je Začetnik i Dovršitelj naše vere. On je Alfa i Omega našeg Spasenja. Mi smo sa Njim venčani, a ne sa nekim drugim. Mi ne pripadamo crkvi. Mi pripadamo Njemu. Njegova Reč je zakon. Veroispovesti, dogme i tome slično, nemaju efekat na nas. Da, to je Isus SAM koji hoda u sredini crkava. To je Bog u njoj, čineći što želi po Svojoj volji. Nemojte to nikada zaboraviti. Vi imate samo jedno zajedništvo sa Bogom, a Bog ima samo jedno zajedništvo sa vama – to je ISUS, i ISUS SAM.

Ovde je On sa sedam zvezda u Svojoj desnici. Desna ruka označava silu i autoritet Božiji. Psalm 44:3, “Mačem svojim oni zemlju ne zauzeše, niti im *ruka* njihova donese pobedu, već *desnica* Tvoja i Tvoja *ruka*, i lice Tvoje milosno, jer si ih ljubio.” U toj silnoj desnici su sedam zvezda, koje su prema Otkrivenju 1:20, sedam crkvenih glasnika. Ovo označava da su autoritet i sila Božija iza Njegovih glasnika u svakom dobu. Oni idu napred u vatri i sili Svetoga Duha sa Rečju. Oni su zvezde zato što reflektuju svetlo. Svetlo koje oni reflektuju je Njegovo svetlo. Oni nemaju vlastito svetlo. Oni ne pale svoje vlastite vatre da bi ljudi mogli hodati po svetlu njihovog svetlucanja. Isaija 50:11. Noć je vreme, kada se pojavljuju zvezde. To je vreme noći mračnog greha, jer svi (čak ceo svet), su sagrešili i lišeni su Božije slave. Rim. 3:23.

Ovih sedam glasnika čine da Bog bude poznat ljudima. Onaj koji prima njih, prima Onoga koji ih je poslao. Jovan 13:20. Oni govore i deluju sa Njegovim autoritetom. On stoji iza njih sa svom silom Božanstva. Mat. 28:18-20, Isus je došao govoreći im, SVA SILA MI JE DATA NA NEBU I NA ZEMLJI. Zato idite, i naučite sve narode, krsteći ih u Ime Oca, i Sina, i Svetoga Duha: učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio; i, gle, JA SAM SA VAMA UVEK, sve do svršetka sveta (svršetka svih doba).” Tako tu su oni, puni Svetog Duha i vere, zapaljeni od vatre Božije, držeći se Reči istine, i tamo On stoji da ih podrži. I mislite o tome, niti jedan vernik iz ma kog doba ne bi trebao imati tugu u srcu, “Oh, da sam samo mogao biti tamo u prvom dobu kada su prvo apostoli bili poslani.” NEMA potrebe da gledate nazad. POGLEDAJTE GORE! Gledajte Njega koji i sada hoda u sred crkava

kroz sva doba. Gledajte Njega koji je isti juče, danas, i zauvek; i koji se nikada ne menja ni u biti, a ni u Svojim putevima. Gde su dvoje ili troje sakupljeni zajedno u Njegovo Ime, On je među njima! I ne samo u njihovoj sredini kao zadovoljan posmatrač, ili kao anđeo koji beleži; već On tu stoji izražavajući tačno ono što On jeste - Život, Pomagač i Davalac svih dobrih darova crkvi. Haleluja!

“Koji hodi između sedam zlatnih svećnjaka.” Kako su značajne ove reči kad se gledaju u svetlu Pisma, koje Ga opisuje kao “Hrista koji je naš Život.” Jer Hrist, zaista jeste život crkve. Ona nema drugog života. Bez Njega ona bi bila jednostavno religiozno udruženje, klub ili bezličan skup ljudi. Isto kao obučen leš okičen draguljima, koji je i dalje leš, tako i crkva, bez obzira šta njeni programi i dražesni napori mogu postići, bez Hrista ona je leš takođe. Ali sa Njim u svojoj sredini, sa Njim koji je motiviše, ona postaje divljenje svima “Njegovo telo, punina Onoga koji ispunjava sve u svemu.” I baš sada u ovom trenutku On hoda u sredini zlatnog svećnjaka poslednjeg vremena. Ono što je On bio dok je hodao u prvom dobu On je to i sada u ovom poslednjem dobu. Isus Hrist ISTI JUČE, i DANAS, i ZAUVEK.

“Sedam zlatnih svećnjaka.” U Izlasku 25:31, tu se kaže, “Napravićeš svećnjak od ČISTOG zlata; od KOVANOG zlata neka bude svećnjak; njegov temelj, njegov stub, čašice, jabuke i cvetovi biće svi od jednog komada.” Istinita crkva Isusa Hrista, nevesta, je upoređena sa ČISTIM zlatom. Njena pravda je Njegova pravda. Njeni atributi su Njegovi Vlastiti veličanstveni atributi. Njen identitet je nađen u Njemu. Ono što je On, ona to odražava. Ono što On ima, ona je tu da to objavi. U njoj nema greške. Ona je sva veličanstvena unutra i spolja. Od početka do kraja ona je delo njenog Gospoda, a sva Njegova dela su savršena. U stvari u njoj je sažeta i obelodanjena večna mudrosti i svrha Božija. Kako bi neko to mogao dokučiti? Kako to neko može razumeti? I ako mi to ne možemo učiniti, mi to možemo prihvatiti verom, zato što je to Bog rekao. Ali ne samo da je ovaj svećnjak od zlata, on je od KOVANOG (tučenog) zlata. Načinjena rukom od tučenog zlata, prema njenom šematskom planu kojeg je Duh dao. A da li je osim njenog Gospoda i Gospodara, Isusa Hrista ikada bilo ljudi tako tučenih i pročišćavanih kao što je to nevesta Isusa Hrista? Ona dovršava patnje koje je Hrist ostavio iza Sebe. Njena dobra su opljačkana. Njen život je u smrtnoj opasnosti. Ona je predstavljena kao ovca za klanje. Nju ubijaju svaki dan. Ona mnogo pati, ali u svemu

tome se ne osvećuje, niti drugima prouzrokuje patnje. Dostojna je Evandelja ova divna Nevesta Hristova. I kao što je zlato rastegljivo, bronza bi se slomila usled kovanja (udaranja), ovo Božije zlato će podneti njene patnje radi Gospoda, nesavijeno, niti slomljeno, niti uništeno, već oblikovano kao predmet lepote i večne radosti kroz iskušenja i testiranja ovog života.

HRIST HVALI SVOJE VLASTITE

Otk. 2,2-3: *“Poznata su Mi tvoja dela, i tvoj trud i tvoja strpljivost, i kako ne možeš podnositi one koji su zli: iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažljivci; i imaš strpljivost, i podneo si za Moje Ime, i nisi sustao.”*

Kako je divna pohvala sa kojom Spasitelj obrazlaže Svoju decu. On daje pun izveštaj o njihovom dobrom duhovnom držanju i ponašanju. On zna slabosti koje su bile među njima, ali do tada još nije vikao protiv toga. Ne liči li to samo na našeg Gospoda? On zna kako da nas ohrabri u pravim stvarima i kako da nas obeshrabri u lošim stvarima. Iz ovoga svi mi možemo naučiti jednu pravu lekciju u odnosu na crkvu i našu porodicu. I još bolje, mi bismo svi mogli naučiti dobru lekciju kada bi Bog radio sa nama na baš takav način. Nemojte nikada biti obeshrabreni, Božiji Sveti, jer Bog nije nemilosrdan da bi zaboravio vaša dela ljubavi. Šta god da radimo, pa čak ako dajemo čašu hladne vode nekome, imamo nagradu i blagoslov od Gospoda.

“Poznata su Mi tvoja dela, tvoj trud, i tvoja strpljivost.” Dok On hoda usred Svoje crkve, On je svestan patnje koju imaju Njegovi ljudi, i zbog toga On brine. Kao što je to bilo u danima Egipatskog zatočeništva kada je On čuo njihove vapaje, i On koji se nikada ne menja još uvek sluša plač ugnjetavanih dok On hoda među njima. Sama reč, truditi, označava umor kroz ugnjetavanje. Božiji ljudi ne rade samo za Njega trudeći se iz ljubavi, već se oni i pate za Njega sa radošću. Oni su strpljivi u nošenju svoga jarma. Ovo prvo doba trpelo je veliko proganjanje. Bio im je potreban naporan rad da bi propovedali Evandelje, da bi raširili istinu. Njihov najvažniji poziv u životu bio je služiti Bogu, i kada su im nade u život propale ostali su strpljivi i predali su sve Njemu koji im je obećao trajnu nadoknadu na Nebu za ono što su dali za Njega na zemlji.

Mislim da bi trebali ovde malo zastati i razmisliti o tome da su Božiji ljudi uvek bili i uvek će biti proganjani. Vi znate da je knjiga Postanka (I. Moj.) knjiga početka, ono što nalazite da je tamo započeto nastaviće se događati skroz i kroz Otkrivenje i nikada se neće promeniti. Tamo mi nalazimo da je Kain progonio i ubio Abela zbog toga što je on bio mio Bogu. Onda mi vidimo savršenu sliku u Abrahamovom sinu po telu Išmaelu, koji je zadirkivao i progonio sina obećanja, Isaka. I tamo je bio Isav, koji je mrzeo Jakova, čak bi ga i ubio da Bog nije intervenisao. U Novom Zavetu mi nalazimo Judu, koji izdaje Isusa. Dok su religiozni zakoni u prvom veku nastojali uništiti rane vernike, deca ovoga sveta, su pod kontrolom đavola, i oni mrze decu Božiju, koja su pod kontrolom Duha. Nije važno koliko je Hrišćanin pošten i čestit pred javnošću, i koliko je ljubazan prema svojim prijateljima, čineći ništa drugo no dobro, u koliko on prizna Hrista kao svoga Spasitelja i prizna delo i darove Svetoga Duha, proroštvo, jezike, čudesa, isceljenja, biće osuđen. Duh ovog sveta mrzi Duh Božiji, i zato što ne može nadvladati Gospodnji Duh, on pokušava uništiti posudu u kojoj Duh Istine prebiva.

Zato su progonstva i osuđivanje normalna stvar, normalan deo Hrišćanskog života. Postoji samo jedna stvar koju vi možete učiniti u vezi njih. Predajte ih sve Bogu, nemojte im suditi, već ostavite njihova dela i konačan sud prepustite Njemu.

“Znam da ne možeš podnositi one koji su zli, iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažni.” Ovi Efežani su verovali da ljudi Božiji trebaju biti sveti. Prema ovom stihu oni su prihvatili da telo mora biti beskvasno, bez spoja sa grehom. Ali evidentno otpadništvo je već otpočelo. Greh je ušao u Crkvu. No, oni su bili poslušni Pavlovim rečima kada je rekao da izbace zloga iz svoje sredine. Oni su bili odvojeni. Oni su izašli iz sveta, i sada oni nisu dopustili da se svetovnost uvuče među njih. Oni nisu trpeli greh u crkvi. Za njih svetost nije bila fraza, ili govorna figura; svetost je bila put života.

“Iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažni.” Moj, ovo izgleda kao nezgrapna izjava. “Iskušao si one koji tvrde da su apostoli.” Nije li to drsko? Kakvim pravom ljudi iskušavaju one koji sebe nazivaju apostolima? I kako su ih oni iskušavali? O, ja ovo volim. To je ovde u Galatima 1:8, “Ali ako bi vam ko; bilo to mi, bio to anđeo sa neba propovedao evanđelje suprotno onome koje smo

vam mi već propovedali, neka je proklet!” Apostoli su bili ti koji su doneli originalnu Reč ljudima. Ta originalna Reč se nije mogla promeniti, čak ni za tačkicu, ni malo narušiti. Pavle je znao da je Bog bio taj koji mu je govorio i zato je on rekao, “Čak ako bih ja došao i pokušao da vam dam drugo otkrivenje, ili pokušao promeniti ono što sam originalno dao, neka budem proklet.” Vidite, Pavle je znao da je prvo otkrivenje bilo ispravno. Bog ne može dati prvo otkrivenje, a zatim posle drugo otkrivenje. Ako bi On to uradio, On bi menjao svoj um. On može dati otkrivenje i onda tome dodati još, kao što je On uradio to u Edenskom Vrtu, kada je ženi obećao Seme, a onda kasnije je označio da Seme treba doći kroz Abrahama, a posle toga rekao je da će Seme doći krvnom linijom kroz Davida. Ali ovo je bilo to isto otkrivenje. I ono je dalo ljudima samo više informacija da bi pomogao ljudima da ga prime i da ga bolje razumeju. Ali Božija Reč se ne može menjati. Seme je došlo tačno onako kako je bilo otkriveno. Haleluja. Ali vidite šta su činili ti lažni apostoli. Oni su došli sa svojom vlastitom rečju. Ti Efežani su znali Reč, koju je Pavle učio. Oni su bili puni Svetoga Duha, pošto je Pavle na njih položio ruke. Oni su gledali u oči ovim lažnim apostolima i rekli im, “Vi ne govorite ono što je Pavle rekao. I zbog toga, ste lažni.” O, to rasplamsava moje srce. Vratite se nazad ka Reči! Jer niste vi ti koji iskušavate apostole, proroke i učitelje; **TO JE REČ KOJA IH ISKUŠAVA**. U jednom od ovih dana, doći će prorok Laodikejskom Crkvenom Dobu i vi ćete znati da li je on taj pravi, od Boga poslat ili ne. Da, znaćete, jer ako je on od Boga, **ON ĆE BITI U TOJ REČI TAČNO ONAKO KAKO JE TO BOG DAO PAVLU. ON NEĆE NI ZA TRENUTAK Odstupiti od te reči, NI ZA JEDAN ZAREZ**. U tom poslednjem dobu, kada će se pojaviti mnogi lažni proroci, posmatrajte i gledajte kako vam oni govore, da ako vi ne budete verovali njima i onome što kažu, da ćete biti izgubljeni; ali kada taj **PROROK POSLEDNJEG DOBA** dođe na scenu, ako je on zaista taj prorok, on će pozivati vas, “Vratite se nazad ka Reči ili ste izgubljeni.” On neće graditi vlastito otkrivenje niti tumačenje, sem te Reči. Amen, i amen!

Ovi lažni apostoli su okrutni vuci o kojima je Pavle govorio. On je rekao, “Jednom kada ja odem oni će doći i tvrdiće da imaju isto otkrivenje; ali njihova svrha nije da vam pomognu, već da vas unište.” Dela 20:27-32, “Jer nisam ništa propustio da bi vam u potpunosti saopštio ceo Božiji naum. Pazite na sebe, i na celo stado nad kojim vas

je Duh Sveti postavio da budete nadglednici, da pasete crkvu Božiju, koju je On sebi stekao krvlju Svojom. Jer znam ovo da će posle mog odlaska provaliti okrutni vuci, koji neće štedeti stada. I između vas samih diće se neki koji će naučavati opaku nauku (njihovu vlastitu reč i ideje, a ne Božije) da odvuku učenike za sobom. Zato se čuvajte, i sećajte se, da tri godine, noć i dan nisam prestajao sa suzama opominjati svakog pojedinog među vama! A sada, braćo, predajem vas Bogu i Reči Njegove milosti, koji vas može izgraditi i dati vam naslede među svima posvećenima.”

Jovan je takođe znao za njih, jer u I Jovanovoj 4:1, kaže, “... Jer su se (već) pojavili mnogi lažni proroci u svetu.” Taj duh antihrista se već tad ušunjao u crkvu, i činio je to na način idući protiv Reči. Tako ovde je sve to počelo. Tačno ovde u prvom crkvenom dobu. Oni su već poricali Reč i uspostavili vlastite veroispovesti i filozofije umesto Reči. To je antihrist, jer je Isus Reč. Biti anti-Reči znači biti anti-Isusa. Biti anti-Reči znači biti antihrist, zato što su Duh i Reč JEDNO. Ako ste vi anti-Reči, vi ste u tom slučaju antihrist. I POŠTO JE TO ZAPOČELO U PRVOJ CRKVI TO ĆE SE RAZVIJATI DO KRAJA DOK NE ZAVLADA. I to je tačno ono što ćete vi videti kad pređemo ovo doba. To je započelo zaista kao sićušno u Efeškom Dobu i raste u svakom dobu dok anti-Reč, antihristov sistem ne preuzme potpuno kontrolu i dok lažni proroci sa lažnom crkvom potpuno ne poreknu nepogrešivost Reči. Čak je moguće dobiti pogrešan utisak o ovome o čemu mi pričamo, zato ja to izlažem na tako tvrd način. Ovo vam može zvučati kao da će ta anti-Reč, duh antihrista, potpuno poreći Reč, i poreći Bibliju u kulminaciji njenog poricanja. Te u svojoj kulminaciji odbaciti Reč i Bibliju. Ne, gospodine. To neće biti tako. Ono što je to, je u Otk. 22:18,19, “Ja svedočim svakom čoveku koji čuje proročanske reči ove knjige, ko ovome što doda, Bog će mu dodati zla opisana u ovoj knjizi. I ako neko nešto oduzme od reči ove proročke knjige, Bog će mu oduzeti njegov deo iz Knjige Života, i od svetog grada, i stvari opisanih u ovoj knjizi.” Tu se radi o menjanju čak samo jedne reči oduzimanjem ili dodavanjem njoj. To je originalni Sotonin trik iz Edenskog Vrta. On je samo dodao jednu malu reč onome što je Bog rekao. To je učinilo tu stvar. To je prouzrokovalo smrt i uništenje. Isto se desilo i u Efezu, bilo je baš potpuno isto. Samo dodana reč, samo reč izuzeta, i anti-Reč, antihristov duh je počeo da uzima maha.

Da li ste to sada shvatili? I ponovo nailazimo na blizanca. Nalaze se dva drveta ponovo, koja rastu zajedno, jedno pored drugog na istoj zemlji, jedu istu hranu, piju istu kišu, i koriste isto sunce. Ali oni dolaze iz RAZLIČITIH semena. Jedno drvo je ZA Reč Božiju, tačno onako kako je Bog to predao, i voli to i poslušno je tome. Drugo drvo je iz semena koje je protiv Reči Božije i menja je tamo gde želi. To supstituiše svojim vlastitim veroispovestima i dogmama umesto žive istinite Reči, tačno onako kao što je to učinio Kain, koji je završio ubijajući Abela. Ali ne bojte se malo stado. Ostanite sa Rečju. *Držite tu Reč između sebe i đavola*. Eva nije to učinila i pala je. I kada crkva otpadne od Reči ona odlazi u dubine Satanskog mraka. *“Strpljiv si i neumorno si trpeo za Moje Ime, i nisi sustao.”* Ovo je skoro identično onom što je rečeno u drugom stihu. Ali u drugom stihu dela, rad, i strpljivost su bili pod zaštitom svete Reči koja im je bila predata. Kako su se oni samo držali dalje od protivnika. Kakav su ugled oni samo donosili Pavlu. No u ovom stihu njihova progonstva i iskušenja i strpljivost su u blagoslovljenom Imenu Isusa.

Vi znate da to nije nimalo čudno, jer je to Reč i Ime koje uzrokuje da neprijatelj nagrne na nas kao poplava. Moćna Reč koja je bila manifestovana u isceljenju, znacima, čudima i drugim manifestacijama, prouzrokovala je da su fariseji počeli tražiti smrt za prve vernike. I sada to Ime, je omrženo i prezreno od Jevreja, a ismejavano od strane kulturnih koji misle da samo lud čovek veruje u čoveka koji je umro i ustao ponovo i da sada sedi na nebu. I tako ovde su bili religiozni progonitelji, Jevreji, koji su proklinjali ovog Isusa, koji je za njih bio lažni Mesija; a tu su bili i drugi smejući se sarkastično i radovali se ismejavanju Imena novog Boga, koji za njih nije bio Bog upšte.

Sada tu ima još nešto što je započeto u tom dobu i nastaviće se skroz dole kroz doba, postajući dublje i mračnije. A to je da su ljudi poricali Isusovo Ime. To nije bila ta istinita Efeška Crkva koja je to učinila. Ne gospodine. To su bili lažni apostoli. To je bio čovek sa strane, koji je nastojao ući unutra i zaprljati vernike. Efežani su znali Ime i ljubili Ga. Zato vratimo se na izvor Efeške Crkve. To je bila grupica ljudi koji su tražili Mesiju i saznali su da se pojavio prorok koji je sebe nazivao pretečom Mesije, u pustinji Palestine i da je krštavao ljude za oprostjenje greha. I ovi, su onda, primili Jovanovo krštenje. Ali kada je Pavle došao ka njima, obrazložio im je da je prorok već mrtav, i da je Isus došao i dao Svoj život kao žrtvu za grehe, te da je SADA

došao Sveti Duh ulazeći i ispunjavajući sve prave vernike u Isusa, tog Mesiju. Kada su oni čuli ovo KRSTILI SU SE U IME GOSPODA ISUSA, i kada je Pavle položio na njih svoje ruke, svi su bili ispunjeni Svetim Duhom. Oni su znali kako da poslušaju Reč, i da budu kršteni u Njegovo Ime (Ime Gospoda Isusa Hrista) i tako su oni znali da će primiti ispunjenje Svetim Duhom. Zato nije bilo moguće zavesti te ljude. Oni su znali istinu. Dela 19:1-7.

Oni su poznavali silu toga Imena. Oni su videli da je to Ime bilo tako moćno da bi čak peškiri uzeti sa Pavlovog tela, poslali u Isusovo Ime napaćenim ljudima pomogli i dali oslobođenje od svih vrsta bolesti i izbacivali zle duhove. Tako su bile divne manifestacije toga Imena da ga je jedna grupa izopaćenih Jevreja u Efezu koristila za izbacivanje đavola. Dela 19:11-17, “Bog je tako neobična čudesa činio preko Pavlovih ruku, da su na bolesnike stavljali maramice i kecelje, što bi dotakli njegovo telo, pa su ih bolesti ostavljale, a zli duhovi izlazili iz njih. Neki Jevreji, koji su naokolo obilazili i zaklinjali zle duhove, pokušashe nad opsednutim zvati Ime Isusovo ovim rečima: Zaklinjem vas Isusom koga Pavle propoveda. Bilo je sedam sinova nekog Skeve, velikog Jevrejskog sveštenika, koji su to činili. Ali im zli duh odvratil: Isusa poznajem i znam ko je Pavle. A ko ste vi? I opsednuti nasrnu na njih, sve ih nadvlada i toliku silu iskali na njima da goli i izranjavani pobegoše iz one kuće. To doznadoše svi stanovnici Efeza, Jevreji i Grci, te ih sve obuze strah, a veličalo se Ime Gospoda Isusa.”

Oni su znali za pravedan život koji je bio vezan sa nošenjem tog Imena, jer ko god priziva Ime Gospodnje neka odstupi od greha. Budite sveti, vi koji nosite posude Gospodnje. Vi nećete nositi Ime vašeg Gospoda Boga uzalud. Ovi Efežani su bili HRIŠĆANI. Oni su nosili Ime, a to Ime je bilo Hrist, koji je bio Duh Božiji u njima, i koji je bio jedno od trostrukog Imena njihovog Gospoda.

“...*Neumorno si trpeo za moje Ime, i nisi sustao.*” Ovi vernici nisu činili to za Pavla ili za neku organizaciju. Oni nisu bili angažovani u programima i institucijama pomoću kojih bi stekli imanje. Oni su radili za Gospoda. Oni su bili Njegove sluge, a ne pijuni u organizacijama. Oni nisu nedeljom odlazili u crkvu pričali o tom Imenu, a nakon toga ostali deo sedmice sve to zaboravljali. Oni nisu dali tom Imenu samo službu svojih usana. Ne gospodine. Oni su dali svoje živote toj službi. I sve što su činili, činili su u tom Imenu. U tom Imenu su oni delovali, a

ukoliko nisu mogli u Gospodnjem Imenu delovati, onda su se uzdržavali od akcije. Oni su bili Nebeski usmereni Hrišćani čije je vladanje bilo u Gospodu.

No ta druga grupa lažne loze je želela da uprlja to Ime vrebajući kao vukovi u tami, nastojeći da prodru unutra i sve poruše. Ali sveti su podneli iskušenje i držali se Reči i Imena.

BOŽIJA OPTUŽBA

Otk. 2:4, *“Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio.”* Da bi razumeli ovo vi morate shvatiti da Duh ne govori ovo samo originalnim svetima iz Efeza. Ova poruka je za celo doba, koje je trajalo oko 120 godina. Dakle, ta poruka je namenjena svim generacijama u tom razdoblju. Ali ponavljanje istorije se nastavlja. U generaciji Izraela mi vidimo probuđenje u jednoj generaciji, a u sledećoj vidimo samo kako vatra toga probuđenja bleđi. A u trećoj generaciji, žeravica može goreti tek neznatno, dok u četvrtoj može čak nestati i trag od originalne vatre. Zatim Bog ponovo zapali vatru, i isti proces je ponovljen. To je jednostavno manifestacija istine da Bog nema unuke. Spasenje ne dolazi nasleđem preko prirodnog rođenja isto kao što se ni apostolska služba nije mogla naslediti. To nije u Reči. Vi otpočnete sa istinskim nanovorođenim vernicima, a sledeća generacija koja dođe najčešće to nisu iskreni Hrišćani, već uzimaju denominacijsko ime i postaju Baptisti, Metodisti, i tome slično. To je baš tačno šta su oni, takođe. Oni nisu Hrišćani. Vi trebate biti rođeni Božijom voljom, a ne voljom čovečijom, da bi bili spašeni. Ali ovaj narod se sada sav sakuplja po volji čoveka. Ja ne kažem da neki od njih nisu ispravni pred Bogom. Niti za trenutak ja to ne kažem, ali originalna vatra je već umrla. Oni nisu više isti.

Vatrena želja da se ugodi Bogu, žudnja za spoznanjem Njegove Reči, vapaj za ispunjenje Duhom, sve to počinje da bleđi i umesto da je crkva zapaljena vatrom Božijom ona se hladi i postaje formalna. To je ono što se dešavalo tamo nazad Efežanima. Oni su postajali pomalo formalni. Odvajanje za Boga je izumiralo i ljudi nisu više brinuli za ono što Bog misli o njima, onoliko koliko su postajali pažljivi za ono što svet misli o njima. Druga generacija, koja je dolazila je bila baš kao Izrael. Oni su zahtevali kralja da bi bili kao i druge nacije. Kada su oni to učinili, odbacili su Boga. No oni su to svakako učinili. To je istorija

crkve. Kada ona želi više misliti o tome kako da se prilagodi svetu nego da se prilagodi Bogu, i nije prošlo mnogo vremena dok ste ih mogli uočiti kako prestaju činiti stvari koje su obično činili, i počinju činiti stvari koje u početku ne bi činili. Oni su promenili svoj način oblačenja, ponašanja i stavove. Postaju mlitavi. I to je baš ono što “Efez” i znači: opušten–biti nošen.

Ovaj krug probuđenja i smrti nije nikada zatajio. Sve što treba učiniti je setiti se ovog zadnjeg Božijeg pokreta u Duhu kada su se muškarci i žene oblačili kao Hrišćani, išli u crkvu, i molili se celu noć, zauzimali ćoškovice ulica i nisu bili osramoćeni radi manifestacije Duha. Oni su napustili njihove stare mrtve crkve i proslavljali u kućama ili starim zgradama. Oni su imali realnost. Ali nije proteklo puno vremena kada su počeli dobijati novac da bi gradili nove fine crkve. Oni su postavili horove umesto da su pevali Bogu sami od sebe. Zatim su nametnuli službenu odeću za one u horu. Oni su organizovali pokret i prihvatili ljudsko vodstvo. Ubrzo su počeli čitati nepodesne knjige. Spustili su ograde i jarci su upali među njih i preuzeli celu stvar. Povici oduševljenja su iščezli. Sloboda Duha je iščezla. O, a oni su nastavili sa formom; vatra je umrla, a tama pepela je sve što je od toga ostalo.

Pre nekoliko trenutaka, rekao sam da je Jovan imao razumevanje ljubavi Božije. Taj veliki apostol ljubavi je sigurno video to kada je crkva počela da gubi prvu Božiju ljubav. U I Jovanovoj 5:3, on kaže, “Jer u ovome se sastoji ljubav prema Bogu, da vršimo Njegove zapovesti (Njegovu Reč).” Samo jedno malo odstupanje od Reči je bio korak dalje od Hrista. Ljudi kažu da ljube Boga, jer idu u crkvu, oni čak kliču i raduju se i pevaju i imaju izražene emocije. Ali kada sve to prestane, pogledajte i vidite da li su oni u REČI, hodajući u Njoj, i živeći po Njoj? Ako oni prolaze kroz sve ostalo, a ne hodaju po toj Reči, oni mogu reći da ljube Boga, ali njihovi životi pričaju drugu priču. Pitam se nije li Jovan pre svoje smrti video puno toga; ljudi koji govore da ljube Boga ali se ne pokoravaju Njegovoj Reči. O, Crkvo Efeška, nešto se događa sa tobom. Neko nastoji ili dodati toj Reči ili oduzeti od nje. No oni to čine toliko suptilno da vi to ne možete primetiti. Ovi nisu napravili tako širok pokret da bi ga otvoreno mogli videti. To je pod pokrivačem, i oni to šire metodom ljudskog rasuđivanja i razumevanja i to će nadvladati ukoliko se ne oduprete tome. Vratite se Pentakostu dok ne bude suviše kasno!

Ali kao i obično ljudi se ne obaziru na Božija upozorenje. Ta vatra probuđenja, koja je izgrađena na svetoj Reči, je toliko divna, i manifestacija Duha toliko blagoslovljena, da se mali strah uvuče unutra i vernik u srcu kaže, “Kako bi mi mogli zaštititi ovu istinu koju imamo? Šta bi mi mogli uraditi da bi se ovo probuđenje nastavilo?” To je momenat kad “duh antihrista” dolazi unutra i šapuće, “Pogledajte, vi sada imate istinu, pazite da je nikako ne izgubite. Zato se organizujte i obrazložite vašu veroispovest onoga što vi verujete. Postavite sve to pod ruku crkve.” Oni su to i učinili. Oni su se organizovali. Oni su dodali Reči. I oni umiru baš kao što je i Eva, uzimanjem *Jedne* pogrešne reči. Božija Reč je ta koja daje život. I to nije ono što *mi* kažemo u vezi Reči da se računa, već je to ono što je Bog *rekao*.

BOŽIJA UPOZORENJA

Otk. 2:5, “*Prema tome, seti se odakle si pao, i pokaj se, i čini prva dela; inače, ako se ne pokaješ, Ja ću doći k tebi i ukloniti tvoj svećnjak sa njegovog mesta.*”

Bog im govori da se SETE. Vidljivo je to da je nešto izašlo iz njihovih umova. Oni su nešto zaboravili. On im kaže da se okrenu u njihovim umovima ka originalnom početku. Izvor prvog doba bio je Pentakost. Oni su otpali od toga. Oni su zaboravili slavu i čudo toga. Bilo je vreme da se vrate nazad u um i onda u realnost. Vratiti se tamo gde bi mogli reći, “Za mene je Hrist život.” Vratiti se čistoći sa kojom su Ananija i Safira imali posla. Vratiti se Kapiji Divnoj. O, kakav je to ukor odstupiti od Boga i odobriti dela koja prljaju Njegovo Ime. Neka oni, koji se nazivaju Njegovim Imenom, odstupe od greha i neka drže svoje posude čiste za Boga. Pogledajte u ono što ste jednom bili u svojim srcima, i umovima, i svojim životima. A onda se vratite na to.

A koji je put nazad? Put ka tome je put pokajanja. Ako grešnik treba doći putem pokajanja ka Bogu onda povratnik grehu ili mlak će morati da se kaje još više. Pokajte se! Donesite plodove dostojne pokajanja. Dokažite to vašim životom. “Ako se ne pokajete,” Bog je rekao, “Ja ću ukloniti vaš svećnjak.” Sigurno. Crkva u tom stanju ne može dati svetlost svetlu. Njihovo svetlo je postalo tama. Tada Bog odnosi Svog vernog glasnika i njegove verne pastire i prepušta ih njima samima, i oni će nastaviti pričati o Hrišćanstvu ali su ga lišeni. Pokajte se brzo! Nemojte oklevati! Evidentno je da su Efežani oklevali, jer njen

životni vek nije bio dug. Slava Božija se kod njih brzo umanjivala. Nije prošlo mnogo vremena dok taj grad nije bio u ruševinama. Njegov slavni hram je postao bezlična masa. Zemlja je postala močvarna i naseljena vodenim pticama; stanovništvo se iselilo osim nekoliko nevernika iz jednog sela. Tu nije ostao niti JEDAN Hrišćanin. Svećnjak je uklonjen sa njegovog mesta.

Sada to ne znači da se ona nije mogla pokajati. Isto tako ne znači da se mi ne možemo pokajati. Mi možemo. Ali to mora biti brzo. To mora biti iskreno srce vičući Bogu u tuzi, i onda će Bog to obnoviti. Slava će doći ponovo.

SEME NIKOLAITA

Otk. 2:6, “*Ali ovo ti je dobro, što mrziš dela Nikolaita koja i Ja mrzim.*”

Postoje dve teze o tome šta su bili Nikolaiti. Neki kažu da su oni bili grupa otpadnika koji su imali svoga osnivača, Nikolu iz Antiohije, proselita, koji je postao jedan od sedam đakona u Jerusalimu. Oni su imali paganske gozbe i bili najbezobzirniji u svom ponašanju. Oni su mislili da ako oni moraju gospodariti senzualnostima da pojedinac mora najpre sve njih i iskusiti. Prirodno je, kada su dali mesta takvim odstupanjima, da je njihova degradacija bila potpuna. Time su na njih primenjena dva Starozavetna imena koja su simbolisala takvu ekstravaganciju: Balam i Jesavelja. Pošto je Balam zaveo ljude i ovladao njima, rečeno je da je i Nikola uradio isto. Ova grupa je tobože izbačena napolje iz Efeza, te našla mesto za sebe u Pergamu.

Ali vidite problem ovakvog verovanja je taj što to nije istina. Za to apsolutno nema istorijske potvrde. To je samo tradicija. Usvojiti takvo gledište načinilo bi Efeško crkveno doba apsolutno istorijskim a bez da se to odnosi i na današnji dan. To nije istina, jer, sve što je započelo u ranoj crkvi mora se nastaviti u svakom dobu dok to konačno ne bude blagoslovljeno i uzvišeno od Boga ili uništeno u vatrenom jezeru kao nečista stvar. Ova tradicija je u stvari suprotna Pismu, zapazite jednostavno to u Otk. 2:2, Efeška crkva NIJE MOGLA PODNOSITI one koji su zli. Oni su takve trebali odstraniti napolje, ili inače ne bi bilo smisla u tome da se kaže da ih nisu mogli podnositi. Ako ih oni ne bi odstranili, značilo bi da ih mogu podnositi. Sada u stihu šest, kaže se da su oni mrzeli njihova dela. Tako ova Nikolaitiska grupa je ostala deo prvog doba, čineći svoja dela. Dela su bila omražena, ali ljudi nisu bili

predati tome bespomoćni. Tako mi vidimo semena u Efezu koja će nastaviti i postati doktrina koja će ići odatle skroz do ognjenog jezera.

Šta su ovi Nikolaiti? Reč dolazi od dve Grčke reči. Niko, što znači *osvojiti*, i od Laos, što znači *laik*. U jasnoj činjenici, da je neko radio nešto u ranoj crkvi što je osvajalo laike. Ako su laici bili osvojeni, onda je morao postojati nekakav “autoritet” koji je to činio.

Šta je bilo to što je Bog mrzeo, a što se dešavalo u toj crkvi? Ono što se tad dešavalo, i danas se dešava, to je tačno što reč Nikolaiti znači. Ljudi su nekako bivali podčinjeni na način koji je bio apsolutno suprotan Reči Božijoj.

A sada da bismo dobili istinsko značenje ovoga u šta upravo ulazimo, moram vas upozoriti da uvek držite na umu da je religija (duhovno područje ako tako želite) sastavljena od dva dela, koji se isprepleću, ali su suprotna kao crno i belo. Religija ili duhovan svet je sastavljena od ova dva drveta, koja su imala svoje korene u Edenu. Oba, Drvo Života i Drvo Spoznaje Dobra i Zla, su stajali u sredini Vrta i nema sumnje da su se njihove grane isprepletale. Tako i u Efeškoj Crkvi nalazimo isti paradoks. Crkva je sastavljena od dobrog i od zloga. Dve loze čine crkvu. Oni su kao pšenica i korov, rastući jedno do drugoga. Ali jedno je ISTINITO. A drugo je LAŽNO. A sada Bog će govoriti SVIMA i On će govoriti o svima. On će ih nazvati crkva. I samo će izabrani zaista znati koji je pravi Duh. Samo izabrani neće biti prevareni. Matej 24:24, “Jer će se pojaviti lažni Hristosi, i lažni proroci, te će pokazati velika čuda znake, da bi zaveli, kada bi to bilo moguće, i same izabrane.” I tako skroz nazad tamo u ranoj crkvi (vrlo kratak period nakon Pentakosta) lažna loza se počinje isprepletati oko Istinske Loze i mi nalazimo ta dela Nikolaita. I taj duh će se suprotstavljati Istinitoj lozi, sve dotle dok ga Bog ne uništi. A sada da li ste to shvatili?

U redu. Kakva je bila duhovna klima u toj crkvi? Ona je napustila svoju prvu ljubav. Time što napušta svoju prvu ljubav, Reč Božiju, nama to biva otkriveno kao napuštanje svoga izvora, što je bio Pentakost. Na razumljivom Engleskom jeziku, to znači da je crkva bila u opasnosti da izgubi vodstvo Svetog Duha i kontrolu Duha. A to je isto ono što se dogodilo kada je Mojsije izveo Izrael iz Egipta. Božiji način je bio takav da ih vodi Vatrenim oblakom, proroštvom, znacima i čudesima, i Božijim čudima. To je trebalo biti ispunjeno kroz ‘Božije izabranike’ i ‘Božijom opremom’, i ‘od Boga poslanim ljudima,’ sa

celim logorom koji treba da bude pod vodstvom pokretanja Svetog Duha. Ali oni su se pobunili i želeli su da postave pravila i veroispovesti po kojima da idu. A onda su hteli kralja. I nakon toga su želeli biti poput sveta i otišli su u potpuno otpadništvo i zaborav. Na isti način je otpočelo i to prvo crkveno doba, i biće sve gore i gore, sve dok Duh Sveti ne bude potpuno odbačen i onda Bog mora uništiti ljude.

Vidite na koji način je to započelo u ranoj crkvi. To je bilo nazivano dela. Onda je to postala doktrina. Zatim je to postao standard. Da bi to konačno postalo nepromenljiv put. I konačno je to potpuno zavladao i Bog je bio gurnut u stranu. O, to je počelo tako sićušno, tako tiho, i tako bezopasno. To je izgledalo tako dobro. To se činilo tako zdravo. Onda, to je uzelo uticaj, i kao piton, to je istisnulo sam dah i ubilo svu duhovnost koja je bila tamo u crkvi. O, ta lažna loza je suptilna. Deluje kao anđeo svetlosti dok ne dobije uticaj nad vama. Sada ja želim reći da ja verujem u vodstvo. Ali ne verujem u ljudsko vodstvo. Ja verujem u vodstvo Svetoga Duha, koje dolazi kroz Reč. Ja takođe verujem, da je Bog postavio ljude u crkvu, ljude koji su nadareni Duhom; i oni će držati crkvu u redu. Ja to verujem. Takođe verujem da se crkvom upravlja preko ljudi, koje Bog šalje da preuzmu brigu. Ali to upravljanje je KROZ REČ, tako da nisu ljudi ti koji stvarno upravljaju, već je to BOŽIJI DUH, jer Reč i Duh su JEDNO. Jev. 13:7, “Sećajte se svojih starešina, koji su vam navestili Reč Božiju. Čiju veru sledite, posmatrajući ishod njihovih života.”

Ali pogledajte šta se tamo zbivalo. Divlja loza je nadvladala kroz učenje da je ljudsko vodstvo ispravno. Oni su učili da se crkvom treba rukovoditi. Time je učeno da je potrebna kontrola nad ljudima, umesto da se to čini na Božiji način, oni su jednostavno uzeli autoritet, preuzeli duhovnu moć u svoje vlastite ruke i predstavili se kao sveti sveštenici, koji stoje između Boga i ljudi. Oni su se vratili pravo nazad u stari sistem Aronskog sveštenstva. Oni su postali antihristi jer su zamenili Njegovo posredništvo, a nametnuli svoje sopstveno. Bog je to mrzeo. Efežani su to mrzeli i svaki pravi vernik će to takođe mrzeti. Mi bismo trebali biti slepi poput kamena, a da ne vidimo tu istu stvar kako deluje kroz doba i upravo sada to je gore nego ikada. Ono što je to bilo, bila je organizacija. Ta stvar razdvaja ljude. Božiji ljudi su određeni da budu jedno. Jer su JEDNIM Duhom oni SVI kršteni u jedno Telo i SVAKI pojedinac treba da bude pokrenut Svetim Duhom i SVAKO učestvuje u slavljenju Boga. Ali ljudi su želeli nadmoćnost nad drugim, tako da su

oni preuzeli kontrolu, i biskupi su postali nadbiskupi, i kroz nametanje titula oni su zaobišli Reč Božiju i učili njihove vlastite doktrine. I oni su postigli to da im se ljudi pokoravaju sve dok nije došlo vreme da njihov vlastiti način slavljenja više nije bio ni sličan onom na Pentakostu. Ova dela su bila početak apostolskog nasleđivanja. A od nasleđivanja apostolske službe bio je jedan lak i brz korak da bi se stupilo u “crkveno članstvo”, što bi značilo milost spasenja. Reč je bila svedena na veroispovedanje. A antihrist je svojim duhom preuzeo dominaciju nad crkvom.

Pogledajte na to danas. Ako bi čitali Dela ap. 2:4 na način na koji neki to čine, to bi izgledalo ovako, “I kada je došao dan Pentakosta, tamo je došao sveštenik sa tanjirićem hostija i rekao, ‘Ispružite jezik,’ i on je stavio komadić hostije na njega, a sam sveštenik bi popio malo vina i rekao, ‘Eto, primio si Svetoga Duha.’” Neverovatno? To je tačno to gde je nikolaitizam dospeo. Oni kažu, “Nije tako važno šta kaže Božija Reč. Jer vi to svakako ne možete razumeti. Zato mi to vama trebamo protumačiti. Šta više, Biblija još nije završena. Ona se treba vremenom menjati i mi ćemo vam reći kakve su promene.” O, koliko je to suprotno Reči Božijoj koja kategorično tvrdi, “Neka Bog bude istinit, a svaki čovek nek je laža,” gde god da čovek dođe u konflikte sa istinom. Nebo i zemlja će proći, ali NITI JEDNA REČ Božija neće proći. I tako ljudi su bili vođeni od strane ljudi koji su pretpostavljali da su ono što nisu. Oni su rekli da su Hristovi namesnici, ali ono što u stvari oni jesu je antihrist.

Ovde je još jedna tužna priča. A to je priča o vodenom krštenju. U Isusovim danima i posle Pentakosta ljudi su krštavani podronjenjem u vodu. Niko to ne može poreći. Ali obrazovani ljudi kažu da sve što su oni radili po tom pitanju je bilo polivanje vode po njima zato što su se lako mogle naći malene rupe ispunjene vodom na mnogim mestima. I kada ih oni prskaju vodom, oni to čine u Ime Oca i Sina i Svetog Duha, kao da su ove titule bile prava imena, te kao da postoje tri Boga umesto Jednoga. Ali ako ostanete u toj organizaciji i pokušate propovedati istinu o podronjavanju u Ime Gospoda Isusa Hrista bićete izbačeni napolje. Vi ne možete biti pod Božijim vodstvom i ostati tamo unutra. To je nemoguće.

Dakle, Pavle je bio prorok, učen Svetim Duhom. Ako je Pavle krštavao u Ime Gospoda Isusa Hrista, i rekao da svako ko bude uradio

drugačije od onoga što je on propovedao da bude proklet, onda je vreme da se probudimo i da vidimo da crkvu više ne kontroliše Sveti Duh već da je pod kontrolom nikolaita. Dela ap. 20:27-30, “Jer nisam ništa propustio da vam u potpunosti saopštim Božiji naum. Pazite na sebe, i na celo stado, nad kojim vas Duh Sveti postavi nadglednicima, da pasete crkvu Božiju, koju Sebi steče krvlju Svojom. Jer znam da će posle mog odlaska provaliti među vas okrutni vuci koji neće štedeti stada. I između vas samih dići će se neki, koji će naučavati opaku nauku, da odvuku učenike za sobom.” Pavle je video da to dolazi. Ali on ih je upozorio u vezi ovog lukavog sveštenstva, koje će doći i zavladati svojim lažnim doktrinama. On je znao da će oni primenjivati svoj način slavljenja, koji će odstraniti ljude od svakog dela službe Svetog Duha. Pa čak i danas među onima koji tvrde da su slobodni i ispunjeni Duhom, nema baš jako mnogo slobode kod laika, i najčešće što vidimo tamo je nekoliko nadahnutih propovedi dok stado samo sedi i nastoji to primiti. Ovo je daleko od Pavlovog glasa upozorenja, koji je rekao da kada se svi skupljaju zajedno, da svi trebaju imati vodstvo Duha, i da svi imaju udela u Duhovnom slavljenju.

No crkveno rukovodstvo nikada nije naučilo ovu lekciju ni iz Pisma, a ni iz istorije. Svaki put kad bi Bog pohodio ljude Duhom Svetim i oslobodio ih, nakon kratkog vremena oni bi sebe vezali ponovo u istu stvar iz koje su i izašli. Kada je Luter izašao iz Katolicizma, ljudi su za trenutak postali slobodni. Ali kada je on umro, ljudi su napravili organizaciju od onoga što su oni mislili da je on verovao i postavili svoje vlastite veroispovesti i ideje i odbacili svakoga ko je rekao nešto suprotno onome što su oni rekli. Oni su se vratili pravo nazad u Katolicizam samo sa malo drugačijom formom. I upravo danas mnogi Luterani su spremni da se celim putem vrate nazad.

O, da! U Otkrivenju 17, ta stara bludnica je imala mnogo kćeri. A te kćeri su iste kao majka. One su postavile Reč na stranu, i porekli delo Božijeg Duha, potčinili laike, a laicima onemogućili slavljenje Boga osim ako to nije preko njih ili njihovim uzorom, što nije ništa drugo do šematski plan nevere od samog Sotone.

Gde, o gde smo mi duhovno? Mi smo u pustinji tame. Koliko smo mi samo daleko odlutali od prve crkve. Pentakost nam nije čak ni na vidiku, a Reč se ne može pronaći. Apostolsko nasleđe, koga imate u izobilju danas, ne postoji u Reči. To je ljudski načinjen izum. To se

ilegalno uzdiglo nad istinom da BOG, NE LJUDI, postavlja Svoje starešine u crkvi. Petar čak nije ni bio u Rimu. A ipak oni lažu i govore da je bio. Istorija nam dokazuje da nije bio. No i pored toga što ljudi čitaju istoriju, oni sležu svoja ramena i vraćaju se nazad da veruju laž. Gde vi možete naći ‘Hristove namesnike’ u Reči? Niko ne može zauzeti Njegovo mesto, a ipak to je bilo učinjeno i ljudi to prihvataju. Gde vi možete naći da ‘dodati otkrivenju’ može biti prihvaćeno od Boga, a posebno otkrivenje koje je u suprotnosti onom koje je već bilo dano. Ipak oni ga prihvataju i počivaju na njemu. Gde vi nalazite ‘čistilište’? Gde nalazite ‘misu’? Gde vi nalazite da se “plaćanjem u novcu može izaći iz pakla”? To nije u Reči, ali ljudi su to stavili u svoju vlastitu knjigu i time zavladao ljudima, vladajući sa njima pomoću straha. Gde vi nalazite da je ‘čoveku data vlast da nam oprostí kao da je Bog’? “Okrutni vuci,” teško da je to dovoljno snažna reč, kojom bi ih mogli opisati. Nikolaitizam. Organizacija čoveka nad čovekom.

Vratite se nazad ka Bogu. Pokajte se dok nije i suviše kasno. Pogledajte ruku, koja piše na zidu. To je pismo suda. Pošto su sveti sudovi bili oskvrnjeni to je izazvalo Božiji gnev, a sada je sveta Reč oskvrnjena i Duh je ožalošćen, i sud je ovde, na samim vratima. Pokajte se! Pokajte se! Vratite se ka Pentakostu, nazad pod vodstvo Svetog Duha. Nazad ka Reči Božijoj, jer zašto da umrete?

GLAS DUHA

Otk. 2:7, “*Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama: Pobjedniku ću dati da jede od Drveta Života, koje se nalazi u Božijem raju.*”

“*Ko ima uho neka čuje šta Duh govori Crkvama.*” Može se dogoditi da milioni ljudi čuju ove reči ili da ih pročitaju. Ali koliko njih će obratiti pažnju na njih? Mi to ne znamo. Ali onaj, koji otvori svoje uho i zaželi znati reči istine naći će Duha Božijeg koji će ga rasvetliti. Ako je vaše uho otvoreno za Reč, Božiji Duh će načiniti Reč stvarnom za vas. Sada to je delo Duha. Ja vas mogu učiti istini, ali ako vi ne otvorite vaše uho da to čujete i vaše srce da to primite, vi nećete dobiti otkrivenje. A sada pogledajte, tu je rečeno da Duh govori crkvama. To je u množini ne u jedini. Duh nije Jovanu rekao da ovo napiše za lokalnu Efešku crkvu, a niti samo za prvo doba. To je za sva crkvena doba. Ali ovo je crkva početka. I ona je poput Knjige Postanka. Ono što

je započelo u Knjizi Postanka nastavilo je teći kroz celu Reč i konačno se završilo u Otkrivenju. Tako, ova crkva, koja je počela u Delima, je Božiji šematski plan za sva doba sve do momenta kada ona završava u Laodikejskom Dobu. Pogledajte to pažljivo. Neka svako doba obrati pažnju, jer ono što se ovde dešava je samo početak. Ovo malo drvo koje je posađeno će rasti. To će da raste kroz doba. To, je onda, poruka svakom Hrišćaninu kroz svako doba, sve dok Isus ne dođe. Da, jeste! Da to jeste, jer Duh je taj koji to govori. Amen.

OBEĆANA NAGRADA

Otk. 2:7, “...*Pobedniku ću dati da jede sa Drveta Života, Koje se nalazi u Božijem raju.*” Ovo je nagrada budućim pobednicima u svim dobima. Kada poslednji ratnički poklik bude oglašen, kad skinemo naše oklope, tada ćemo se odmarati u raju Božijem i naš deo će biti u Drvetu Života, zauvek. “*Drvo Života.*” Zar to nije divna govorna figura? Ono je spomenuto tri puta u Knjizi Postanka i tri puta u Knjizi Otkrivenja. U svih šest slučajeva to je isto drvo i simbolizuje istu stvar.

Ali šta je Drvo Života? Dakle, najpre bi trebali znati šta samo drvo uopšte predstavlja. U Brojevima (IV Moj.) 24:6, kao što je Valam opisao Izrael, on je rekao da su oni bili “Poput drva aloje što ih Gospod posadi.” Drvo se u Pismu poredi sa osobom, kao što je to u Psalmu 1. Dakle prema tome i Drvo Života treba biti osoba, a to je Isus.

A u Edenskom Vrtu su bila dva drveta koja su stajala u sredini vrta. Jedno je bilo Drvo Života, a drugo Drvo Znanja Dobra i Zla. Čovek je trebao živeti od Drveta Života; a nije trebao dirati drugo drvo jer bi u tom slučaju umro. Ali čovek je uzeo učešće u tom drugom drvetu, i kada je to učinio, kroz greh, smrt je ušla u njega i on je postao odvojen od Boga.

Dakle, ovo Drvo tamo nazad u Edenu, Drvo koje je bilo izvor života, je bio Isus. U Jovanu, od šeste do osme glave, Isus otkriva Sebe kao izvor Večnog Života. On je Sebe nazvao Hlebom sa neba. On je govorio o predanju Sebe te iznosi činjenicu ukoliko čovek bude jeo od Njega da nikada neće umreti. On je izjavio da je poznavao Abrahama, i da je pre Abrahama, ON BIO. On je prorokovao da će On Sam dati žive vode, od koje ako čovek pije nikada neće ožedneti, već će večno živeti. On je pokazao Sebe kao VELIKI JA JESAM. On je Hleb Života, Izvor Života, Jedan Večni, DRVO ŽIVOTA. On je bio tamo u Edenu u sred

vrta kao što će biti i u sred raja Božijeg. Neki imaju ideju da su ova dva drveta u vrtu samo još dva više kao i ostala drva koje je Bog postavio u vrtu. Ali pažljivi učenik zna da to nije tako. Kada je Jovan Krstitelj vikao da je sekira postavljena kod korena svih drva, on nije govorio o jednostavnom prirodnom drveću, već o duhovnim principima. U I Jov. 5:11 se kaže: “A ovo je to SVEDOČANSTVO: Bog nam je dao život večni i taj je život u Njegovom Sinu.” Isus je rekao u Jovanu 5:40, “Ali vi nećete da dođete ka Meni da primite život.” Tako, zapisana Reč Božija, jasno kaže i tvrdi da ŽIVOT, VEČNI ŽIVOT, jeste u Sinu. Nema drugog mesta. U I. Jov. 5:12, “Onaj ko ima Sina, ima ŽIVOT; a ko nema Sina Božijeg NEMA Života.” Vidite, pošto se Božiji izveštaj ne može promeniti, da bi se tome nešto dodalo ili oduzelo, izveštaj jasno tvrdi da je ŽIVOT U SINU...Pošto je to tako, onda TO DRVO U VRTU MORA BITI ISUS.

U redu. Ako je Drvo Života osoba, onda je i Drvo Znanja Dobra i Zla osoba TAKOĐE. To ne može biti drugačije. Tako Taj Pravedan i Taj Zao su stajali jedan pored drugog u sred vrta Edenskog. Jezekilj 28:13, “U Edenu, vrtu Božijemu (Sotona) ti življaše.”

Ovde je mesto gde mi dobijamo pravo otkrivenje o “zmijinom semenu.” Ovde je ono što se stvarno dogodilo u Edenskom vrtu. Reč kaže da je Eva bila zavedena od zmijca. Ona je u stvari bila prevarena od strane zmijca. U knjizi Postanka 3:1 se kaže, “Zmija beše lukavija od sve zveradi što ih stvori Gospod Bog.” Ova zver je bila toliko bliska ljudskom biću (a ipak je bio samo životinja) da je mogao čak razmišljati i govoriti. On je bio uspravno biće i bio je nešto između šimpanze i čoveka, ali bliže čoveku. Bio je toliko blizak ljudskom biću da se njegovo seme moglo, i pomešalo se sa tim ženskim i prouzrokovalo da ona začne. Kad se to dogodilo, Bog je prokleo zmijca. On je promenio svaku kost u telu zmijca tako da je morao puzati po zemlji poput zmije danas. Nauka može pokušavati sve što želi, ali ona neće pronaći kariku koja nedostaje. Zato se Bog postarao. Čovek je pametno biće i može nazreti neku udruženost između čoveka i životinje i on to pokušava dokazati evolucijom. Ne postoji nikakva evolucija. Već čovek i životinja su se pomešali. To je jedna od Božijih tajni koja je ostala skrivena, ali evo ovde je ona otkrivena. To se dogodilo upravo tamo nazad u sred Edena kada se Eva okrenula od Života da prihvati Smrt.

Primitite šta im je Bog rekao u vrtu. Postanak (I Moj.) 3:15, “Neprijateljstvo Ja zamećem između tebe i žene, i između tvoga semena i njenog Semena, i Ono će ti glavu satirati, a ti ćeš Mu ujedati petu.” Ako mi prihvatimo Reč da je žena zaista imala Seme, onda je i zmijac sigurno isto tako morao imati seme. Ako je ženino Seme bio čovek–dete koji je došao mimo čoveka, onda je i zmijčevo seme trebalo doći po istom uzoru, i to je bio drugi mužjak koji je morao biti rođen mimo ljudskog muškog instrumenta. Nema studenta Biblije, koji ne zna da je ženino Seme bio Hrist koji je došao kroz Božiji instrument, odvojeno od ljudskog polnog odnosa. Takođe je dobro znano da je prorokovano gaženje zmijčeve glave što je u stvari proroštvo koje se odnosi na Hrista što će biti ispunjeno na krstu protiv Sotone. Tamo na krstu Hrist je satirao Sotoninu glavu, dok je Sotona ujedao petu Gospodnju.

Ovaj deo Pisma je otkrivenje toga kako je doslovno zmijčevo seme bilo posejano na zemlju, isto kao što mi imamo izveštaj u Luki 1:26-35, u kome je izložen tačan izveštaj o onome kako je ženino Seme došlo manifestujući se u fizičkom svetu odvojeno od instrumentalnosti muškarca. “Posle šest meseci posla Bog anđela Gabriela u Galilejski grad nazvan Nazaret, ka devici zaručenoj s mužem iz Davidove kuće, kome je bilo ime Josip, a devici beše ime Marija. Kad anđeo uđe k njoj, reče joj: Raduj, se milosti puna, Gospod je s tobom: blagoslovljena si ti među ženama. I kada ga je videla, na te reči ona se prepade i poče razmišljati šta znači taj pozdrav. I anđeo joj reče: Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga. Evo, ti ćeš zatrudneti i roditi Sina, i daćeš mu Ime ISUS. On će biti velik, i zvaće se Sin Najvišega. Gospod Bog daće mu presto Davida, oca Njegovog. I On će vladati nad kućom Jakovljevom doveka. I kraljevstvu Njegovom neće biti kraja. Kako će to biti, reče Marija anđelu, jer se ja ne sastajem sa mužem? Duh Sveti sići će na te, odgovori joj anđeo, i sila Najvišeg zaseniće; zato će se dete koje ćeš roditi zvati Sveti Sin Božiji.” Kao što je ženino Seme doslovno bio Bog koji je reprodukovao Sebe u ljudskom telu, tako je i zmijčevo seme doslovno put kojim je Sotona našao mogućnost da sebi otvori vrata u ljudsku rasu. Sotoni je bilo nemoguće (jer je on samo STVORENO duh–biće) da on sebe reprodukuje na način na koji je Bog reprodukovao Sebe, tako izvještaj u Postanku nam kazuje kako je on proizveo njegovo seme i ubrizgao sebe u ljudski rod. Takođe podsećam

da je Sotona nazvan ‘zmija’. To je njegovo seme ili ubrizgavanje u ljudski rod o kojem govorimo.

Pre nego što je Adam ikada telesno upoznao Evu, zmijac je dao tu spoznaju sebe. I potomak koji je rođen iz te veze je bio Kain. Kain je bio (rođen od, začet) od “Zloga.” I Jovanova 3:12. Duh Sveti u Jovanu ni na jednom mestu nije mogao nazvati Adama “Zlim” (jer bi on to bio da je bio otac Kajinu), a na drugom mestu Adam je nazvan “Sinom Božijim” što je on bio po stvaranju. Luka 3:38. Kajin se izopao kao svom karakteru kao njegov otac, koji je doneo smrt, jedan ubica. Njegovo preziranje Boga kada se suočio sa Svemogućim u Postanku 4:5-9,13,14, pokazuje njega kao apsolutno čoveku nimalo sličnog u karakteristikama, čini se da to nadmašuje svaki izveštaj koji imamo u Pismu vezan za konfrontaciju Sotone sa Bogom. “Ali prema Kajinu i njegovoj žrtvi On nije imao respekta. I Kajin se vrlo razljutio, i njegovo lice se pomračilo. I Gospod je pitao Kajina: Gde ti je brat Abel? I on je odgovorio: Ne znam, jesam li ja čuvar moga brata?” I Kajin je rekao Gospodu: “Moja kazna je i odviše teška da je mogu nositi. Evo me teraš danas sa ovoga tla, i moram se skrivati od Tvoga lica; i biću begunac i skitnica na zemlji; da ko god me sretne može da me ubije.”

Primitite tačan put Božijeg izveštaja o rođenju Kajina, Abela i Seta. Postanak 4:1, “Adam pozna svoju ženu Evu; i ona začne, i rodi Kajina, pa reče, dobila sam čoveka od Gospoda. I ona ponovo rodi njegovog brata Abela.” Postanak 4:25, “Adam ponovo pozna svoju ženu, te ona rodi sina i dade mu ime Set...” Postoje TRI sina od DVA telesna akta, koje je Adam imao sa Evom. S obzirom da je Biblija tačna i savršena Reč Božija, ovde nema greške već nam je ova zabeleška za prosvetljenje. Pošto su tri sina bila rođena iz dva Adamova akta, ZASIGURNO znate da JEDAN od ove trojice NIJE BIO Adamov sin. Bog je ovo zabeležio na ovako tačan način da nam time pokaže nešto. Istina ovoga je da je Eva imala u svojoj utrobi DVA sina (blizanca) od RAZLIČITIH davalaca semena. Ona je nosila blizance, a sa Kajinom je začela nešto malo pre nego sa Abelom. Vidite ponovo ove BLIZANCE. To je savršen tip kao i uvek. Za one koji misle da ovo nije moguće, znajte da postoje medicinski izveštaji o slučajevima gde su žene nosile blizance koji su bili iz odvojenih jajašaca i iz odvojenog osemenjivanja sa odvojenim oplodnjama jajašaca u različitim danima, i NE SAMO TO, već neki izveštaji pokazuju da su blizancima bili različiti očevi. Nedavno je data široka svetska reportaža o Norvežanki, majci koja je

tužila svoga muža za izdržavanje nje i njenih blizanaca, od kojih je jedan bio belac a drugi crnac. Ona je priznala da je imala ljubavnika crnca. Dva začeca su bila odvojena u razmaku od tri nedelje. U Beaumontu, Texas, u 1963. god., izveštaj iznosi višestruko rođenje u kojima su oplodnje bile mnogo dana razdvojene, u stvari navedeno je da je žena skoro umrla zajedno sa jednim detetom prilikom porođaja.

Dakle, zašto je ovo trebalo biti tako? Zbog čega je seme zmijčevo moralo doći ovim putem? Čovek je bio stvoren za Boga. Čovek je trebao biti hram Božiji. *Mesto Božijeg odmora*, (Svetog Duha) *bio je čovek, taj hram*. Dela 7:46-51, "Ovaj je našao milost pred Bogom, i želeo da načini hram za Boga Jakovljeva. Ali mu Solomon sagradi kuću. Ali Najviši ne prebiva u hramovima napravljenim rukama; kako je to već prorok rekao: Nebo je moje prestolje, a zemlja je podnožje nogama Mojim. Kakvu ćete Mi kuću sagraditi? Pita Gospod: ili *kakvo će biti mesto Moga odmora?* Zar Moja ruka nije sve ovo načinila? Ljudi tvrde šije; neobrezanih srca i ušiju, vi ste se uvek opirali Svetom Duhu; kako očevi vaši tako i vi." Sotona je ovo znao sve vreme. On se takođe želi nastaniti u čoveku isto kao što to Bog čini. Ali Bog je sačuvao samo za Sebe to pravo. Sotona to ne može učiniti. Sam Bog se pojavio u ljudskom telu. A Sotona to nije mogao i ne može to učiniti. Zato što on nema stvaralačku moć. Jedini način za Sotonu da ostvari svoje želje je bio da uđe u zmijca u Edenu, isto kao što je ušao zlim duhovima u svinje u Gadari. Bog ne ulazi u životinje; ali Sotona može, i to i čini da bi postigao svoje ciljeve. Sotona nije mogao imati dete direktno od Eve kao što je to Bog učinio to sa Marijom, zato je on ušao u zmijca i onda zaveo Evu. Budući da ju je zaveo Sotona je pomoću nje dobio dete na način supstitucije. Kajin je nosio potpune duhovne karakteristike Sotone i životinjsku (telesno-senzualnu) karakteristiku zmijca. Nije čudo što je Duh Sveti rekao da je Kajin bio od zloga. On je to bio.

A sada želim da uđem u siguran dokaz o tom koji imamo, da postoji definitivan afinitet između čoveka i životinje. U pitanju je fizička stvar. Da li ste znali da se može uzeti embrionalna stanica iz životinje i ubrizgati se u ljudsko biće? Tada će te tiroidne stanice ići pravo u ljudsku tiroidnu žlezdu, a bubrežne stanice će ići pravo ka ljudskim bubrezima. Da li shvatate kako je to značajno? Neka inteligencija vodi ove životinjske stanice tačno na pravo mesto. Ta inteligencija prihvata te stanice i postavlja ih tačno na pravo mesto. Postoji afinitet između životinje i čoveka. Iako se oni ne mogu

mešanjem razmnožavati. To je bilo pokušano. No tamo nazad u vrtu to mešanje se dogodilo i hemijski afinitet koji još postoji to dokazuje. Jer tamo nazad u Edenu zmijac je bio jedno uspravno stvorenje. Bio je jako blizak čoveku. Bio je skoro čovek. Sotona je uzeo prednost zmijčevih fizičkih karakteristika i upotrebio ih da prevari Evu. Onda je Bog uništio taj zmijčev uzor. Niti jedna druga životinja se ne može pomešati sa ljudskim bićem. Ali afinitet je tamo.

A sada kad smo došli ovoliko daleko, dopustite mi da razbistrim vaša razmišljanja o ovom predmetu tako da možete videti neophodnost našeg ulaska u 'doktrinu zmijjinog semena' kakvu ja imam. Počinjemo sa činjenicom da su tamo bila DVA drveta u sred vrta. Drvo Života je bio Isus. A drugo drvo je definitivno Sotona, radi onoga što je došlo kao plod tog drveta. Dakle, mi znamo da su ova dva drveta imala zajednicu sa čovekom inače ne bi bila postavljena tamo. Ona su morala imati udeo u suverenom planu i svrsi Božijoj kad je u pitanju njihov odnos sa ljudskom vrstom i Njime samim, inače mi ne bismo nikada mogli Bogu pripisati sveznanje. Ovo je sve do sada istina, nije li? Sada Reč najsigurnije izlaže da od PRE postanka zemlje svrha Božija je bila da Svoj Večni Život podeli sa čovekom. Efežani 1:4-11: "Kao što nas je izabrao u Njemu pre utemeljenja sveta, da budemo sveti i besprekorni pred Njim u ljubavi; i predodredio nas za posinaštvo kroz Isusa Hrista za Sebe, po ugodnosti Svoje volje na pohvalu slave Njegove milosti, kojom nas je učinio ugodnom u Ljubljenom, u kojem imamo otkupljenje kroz Njegovu krv, oproštenje greha po bogatstvima Njegove milosti, koju nam je obilno udelio u svakoj mudrosti i razumevanju, kada nam je dao upoznati tajnu Svoje volje, po Svojoj nameri, koju je odlučio u Sebi, da je ostvari u punini vremena, to jest, sjediniti sve u jedno, u Hristu, kao glavi, ono što je na nebesima i ono što je na zemlji, u Njemu, u kojem smo takođe postali naslednicima unapred određeni po Njegovoj odluci, koji čini sve po savetu Svoje volje." Otk. 13:8, "I svi koji stanuju na zemlji obožavaće ga (Sotonu) svaki kojem ime nije zapisano u *Knjizi Života Jagnjeta zaklanog od postojanja sveta*." Ali taj Život nije mogao, i nije, došao drugim putem osim na način da se "Bog objavio u telu." To je bio deo Njegove večne i predodređene svrhe. Ovaj plan je trebao biti na hvalu i slavu Njegove milosti. To je bio plan Otkupljenja. To je bio plan Spasenja. A sada slušajte pažljivo! "Budući da je Bog Spasitelj, bilo je neophodno da On predodredi čoveka kojem će trebati spasenje sa namerom da Sebi da

razlog i svrhu da to bude.” To je sto procentno ispravno i mnoštvo citata iz Pisma to označava kao i ovaj stih u Rimljanima 11:36: “Za Njega, i kroz Njega, i Njemu, pripadaju SVE STVARI: Kome SLAVA zauvek. Amen.” Čovek nije mogao direktno doći i poslužiti se tim Drvetom Života u sredini vrta. Taj Večni Život Drveta morao je najpre postati telo. Ali pre nego što je Bog mogao podići i spasiti grešnika, On je morao imati grešnika za podići i spasiti. Čovek je trebao pasti. Pad koji će prouzrokovati Sotona, takođe će morati da ima telo da bi načinio taj pad. Sotona je takođe trebao doći kroz telo. Ali Sotona nije mogao doći kroz ljudsko telo da bi prouzrokovao pad kao što je Hrist došao u ljudskom telu da obnovi palog. Budući da je tamo postojala životinja, zmijac, toliko blizak čoveku, da je Sotona mogao doći u tu životinju i kroz tu životinju dospeti do ljudskog tela i prouzrokovati pad, i na taj način sebe ubrizgati u ljudski rod, slično kao što će Isus jednog dana doći i uneti Sebe u ljudski rod, u ljudska tela, čak do granice uskrsnuća po čemu ćemo mi imati tela slična Njegovom proslavljenom. Sa ovim što je Bog učinio ovde u vrtu vidimo Božiji predodređeni plan. I kada je Sotona prouzrokovao ono što je bilo neophodno da bi se ostvarila Božija svrha, nakon toga čovek nije mogao prići Drvetu Života u vrtu. Sigurno nije. Nije bilo vreme za to. Dakle, životinja (životinja je prouzrokovala pad, nije li? neka se proliva životinjska krv) je uzeta i njena je krv bila prolivena i onda je čovek imao zajedništvo sa Bogom. Nakon toga je trebao doći dan kada će se Bog pojaviti u telu, i na način Njegovog poniženja obnoviće palog čoveka i učiniće ga učesnikom Večnog Života. Jednom ako vidite ovo, moći ćete da razumete zmijino seme i znaćete da to nije bila jabuka koju je Eva jela. Ne, to je bila degradacija ljudskosti mešanjem semena.

A sada znam da odgovarajući na jedno pitanje; drugo se pitanje nameće, i ljudi me pitaju, “Ako je Eva pala na taj način, šta je Adam učinio, jer Bog stavlja krivicu na Adama?” To je jednostavno. Božija Reč je zauvek postavljena na nebu. Pre nego što možemo reći da je nastala zvezdana prašina, ta Reč (Božiji Zakon) bila je tamo TAČNO ONAKO KAO ŠTO JE NAPISANO U NAŠOJ BIBLIJI. Sada Reč nas uči da ako žena napusti svoga muža i ode sa drugim čovekom ona je preljubnica i više nije udata i muž ne treba da je uzme nazad. Ta Reč je bila istina u Edenu isto kao što je bila istina kad je Mojsije to zapisao u zakonu. Reč se ne može menjati. No Adam je uzeo nju nazad. On je tačno znao šta radi, a ipak je to uradio. Ona je bila deo njega, i on je bio

voljan da uzme njenu odgovornost na sebe. Zato joj on nije dopustio da ode. Tako da je Eva začela sa njim. On je znao da ona hoće. On je znao tačno šta će se desiti sa ljudskim rodом, i on je prodao ljudski rod u greh da bi mogao imati Evu, jer ju je voleo.

I tako su rođena ta dva sina. Sinovi koji su trebali biti očevi ljudskom rodu, koji je evo i do sada zaprljan. I šta je zapis rekao o njima? Čitajte taj zapis. Juda 14: “Enoh, sedmi od Adama, prorokovao je za njih govoreći...” Knjiga Postanka 5 je glava Enohovog rodoslovlja. Ono daje nama rodoslovlje ovako, 1. Adam, 2. Set, 3. Enos, 4. Kajinan, 5. Maleleil, 6. Jared, 7. Enoh. Zapazite da Kajin tu nije ni spomenut. Adamova linija ide kroz Seta. Da je Kajin bio dete Adamovo, zakon prvorodstva bi tada Kajinu dao pravo u lozi. Takođe mora biti napomenuto veoma pažljivo da se u knjizi Postanka 5:3, kaže: “Adam je u stotridesetoj godini života dobio sina po vlastitoj sličnosti, po svom liku i nazvao ga Set. Nigde se ne kaže da je Kajin bio na Adamovu sliku, ipak ako je on bio njegov sin onda bi trebao biti, jer zakon reprodukcije je nedvosmislen da svako donosi po svojoj sličnosti. Mi takođe moramo naglasiti činjenicu da u oba rodoslovlja kao što je to u knjizi Postanka i Lukinom Evanđelju, Kajin nedostaje. Kada bi Kajin bio sin Adamov bilo bi negde nešto rečeno i o njemu, “Kajin koji je bio Adamov sin, koji je bio sin Božiji.” Tu se ne kaže tako zato što se to NE MOŽE reći.

Naravno učenjaci su dugo vremena izlagali postojanje dve linije ljudi: jedna od njih je bila linija pobožnih nađena u Setu, a druga bezbožna linija koja je nađena u Kajinu. I to je čudno, ali istinito, ovi isti učenjaci nam nikada nisu rekli zašto je Kain bio takva vrsta osobe dok su Abel i Set bili duhovni, pobožna linija. Činjenično, Kajin bi trebao biti duhovan, a Abel manje duhovan, a pogotovu Set, i celom linijom dole radi toga što svaka naredna generacija sve više odlazi od Boga. Ali ne, Kajin je ovde predstavljen poput zloga kao što nijedan čovek nije opisan da je tako nasilno stao naspram Boga i Reči. I neka se ovo zna: Pismo se ne igra sa svojim rečima. Šta god da je Zapis to je za pomazane oči da to vide. To je tamo sa svrhom. U toj Reči se kaže, Postanak 3:20: “I Adam nazva svoju ženu imenom Eva; jer je ona bila majka svim živima.” Ali ni jedan tekst Pisma nigde ne kaže da je Adam otac svih živih. Ako u ovome ne bi bilo spoja sa Postankom 3:20, zašto bi bilo spomenuto da je Eva majka svih živih, a o Adamu nije bilo niti

jedne Reči? Činjenica je da iako je Eva bila majka svih živih, da Adam nije bio otac svih živih.

U Postanku 4:1, Eva je rekla: “Čoveka sam dobila od Gospoda.” Ona ovde ne kaže da je dobila Kajina od Adama. Ali u Postanku 4:25 reče ona, “...Bog mi *odredi* DRUGO seme, umesto Abela, koga ubi Kajin.” [Ovaj citat je preveden iz Engleskog prevoda Biblije King James. – Prevodilac] Ona ne kaže da joj je Bog DAO drugo seme – koje bi bilo Hrist, jer On jeste DAN. No, ovaj sin, Set, je bio ODREĐEN umesto Abela. Ona ovde prepoznaje svoga sina, koji je od Adama; ona sada ne priznaje Kajina, jer je Kajin došao od zmijca. Kada ona kaže DRUGO SEME, umesto Abela, ona sa time kaže da je Abel bio drugačiji od Kajina, jer ako bi obojica bili sinovi istog oca, ona je trebala reći, “Dato mi je još JEDNO SEME VIŠE.”

Ja ne verujem u sve što pročitam, ali ovo je sigurno ozbiljna stvar da je izdanje časopisa LIFE (LAJF) od 1.03.1963. god. daje izveštaj psihijataru koji su diskutovali tačno o istoj stvari o kojoj i mi diskutujemo. Dakle, znam da se svi psihijatri međusobno ne slažu, ali ovde je to. Strah od zmija nije jedna svesna odvratnost već je to pitanje nesvesnog. Kada bi to bio prirodan strah ljudi bi isto tako sretno stajali fascinirani kao pred kavezom od gorile ili lava. No njihove nesvesne misli drže ih da bulje u zmije. To vabljenje od zmija je nesvesno seksualno. Da je tako bilo kroz doba vidi se po ljudima iz generacije u generaciju. Zmije su uvek bile i uvek će biti odbojno privlačne. Zmija je uvek bila u poziciji simbola *i dobra i zla*. Ona je u stvari bila simbol faličnog kroz doba. Baš tačno kao što je opisano u Edenskom vrtu, mi nalazimo da je zmijac oličenje strasti kao zla.

Skoro je univerzalno među svim nekulturnim plemenima da je zmija udružena sa seksom i često je povezuju u slavljenju sa njim. Nauka o seksologiji to iznosi u mnogim slučajevima. Dakle, želeo bih znati odakle su ti ljudi to dobili, budući da su neobrazovani i nikada nisu čitali Bibliju. Ali isto kao što je priča o potopu znana širom sveta, tako je i ova istina o padu čoveka znana. Oni znaju šta se desilo tamo u Edenu.

Možda će me sada neko pitati ovo pitanje: Je li Bog rekao Evi da pazi na zmijca i da ga se čuva da je ne prevari? Sada slušajte, Bog nije trebao da kaže nijednu stvar o tome šta bi se moglo dogoditi. Samo izvucimo zaključak iz priče. On je jednostavno dao Reč. On je rekao da

ona nema udela u ZNANJU. Već udeo u ŽIVOTU. ŽIVOT JE BIO REČ BOŽIJA. SMRT JE BILA SVE ŠTO NIJE REČ BOŽIJA. Ona je dopustila JEDNU REČ da izmeni i upravo onda Sotona ju je dobio. Bog je mogao reći: “Nemoj uzeti od plodova sa drveta više nego što možeš pojesti!” Sotona je mogao reći, “Pogledaj, to je potpuno tačno. Jer ako uzmeš suviše mnogo toga ono će istrnuti. Ali ovde je metod očuvanja ploda, a ipak u isto vreme ti to možeš uzeti koliko ti želiš. Tako vidite, vi možete imati svoj put i Božiji put u isto vreme.” Đavo je nju dobio upravo tamo. Onaj koji je kriv u JEDNOJ tački zakona prekršio je CEO zakon. Nemojte se igrati sa Rečju. To je tačno ono što se desilo u Efeškom Dobu pre nego što se ono završilo oko 170. god. u novoj eri. A šta je to Drvo proizvelo? Drvo Znanja Dobra i Zla proizvelo je smrt. Kajin je ubio svoga brata, Abela. Zli je ubio pravednika. Tu nalazimo uzor. I taj uzor će ići do obnavljanja svih stvari kao što je rečeno kroz proroke.

Drvo Znanja Dobra i Zla je proizvelo pametne ljude; ljude od ugleda. Ali njihovi putevi su putevi smrti. Božiji ljudi su jednostavni, ali duhovno promišljeni, usmereni ka Bogu i prirodi, mirno obrađujući zemlju, i brinući se radije za istinu nego za bogatstvo. Zmijino seme je donelo ogromnu trgovinu, divne pronalaskе, ali sa tim svim dolazi smrt. Njihov barut i atomske bombe ubijaju u ratu; a u vremenu mira mehanički pronalasci kao što su automobili, ubijaju čak više u vremenu mira, nego što to čine ratni pronalasci u vremenu nevolja. Smrt i uništenje su plodovi njihovog rada.

Ali oni su religiozni. Oni veruju u Boga. Oni su kao njihov otac, đavo, i njihov praotac, Kajin. Obojica njih su verovali u Boga. Oni idu u crkvu. Oni se mešaju sa pravednima kao što se kukolj meša sa pšenicom. Čineći tako oni kvare i proizvode Nikolaitsku religiju. Oni šire svoj otrov svim naporima da unište Božije seme isto kao što je Kajin ubio Abela. Nema straha Božijeg pred njihovim očima. Ali Bog ne gubi nikoga od Svojih. On ih čuva čak i u smrti, i obećao je da će ih On u poslednji dan podići.

ZAKLJUČAK

“...Pobedniku ću dati da jede od Drveta Života, Koje se nalazi u Božijem raju.” Kako je ovo uzbuđujuća misao. Drvo Života u Edenskom Vrtu kojem se nije moglo približiti radi Adamovog pada,

sada je dato pobjedniku. Ognjeni mač herubina čuvara je stavljen u korice. Ali, taj mač nije stavljen u korice pre nego što mu je sečivo bilo okrvavljeno Jagnjetovom krvi. Hajde da držimo u umu ovu istinu pošto razmotrimo zašto je Adamu i njegovom potomstvu bilo uskraćeno pravo na to Stablo, a sada im je ponovo dopušteno.

Božija namjera za Njegovo stvorenje, čoveka, je zato da izrazi Svoju Reč. U Postanku, Adamu je bila data Reč da živi po njoj. Život življen po Reči bi bila izražena Reč. To je istina zar ne? Ali da li je Adam živio po toj Reči? Ne, zato što je on trebao živjeti po SVAKOJ Reči, i on je izneverio i nije vodio računa o *svakoj* Reči. Zatim se tamo onda pojavio Mojsije. Kako velik i moćan čovek je on bio. Ipak i on je izneverio da živi po svakoj Reči, i taj prorok, koji je tip Velikog Proroka koji je trebao doći, izneverio je radi besa da se pokori Reči. I tamo je također bio David, veliki kralj Izraela, čovek po vlastitom Božijem srcu. I on je izneverio preljubom, kad je bio okušan. Ali kada je došla punina vremena, pojavio se jedan, glava, Isus, koji je također morao biti okušan da bi se videlo hoće li živjeti po SVAKOJ Reči koja je izašla iz Božijih usta. Tada je Sotona bio poražen. Jer je ovde bio Jedan koji je živio po "To je pisano," i to Božije Remek Delo, nadvladalo je, reflektujući Božiju Reč. A onda je Taj Savršeni manifestovani bio dat na krst, kao Savršeno Jagnje Božije za savršenu žrtvu. I na 'drvetu' On je primio smrtne rane, da bi mi, kroz Njega i radi Njega, mogli jesti sa Drveta Života, i onda taj Život, koji nam je slobodno darovan, osposobljava nas da nadvladamo, i da izrazimo Reč Božiju. I sada ovim sinovima Božijim, koji su po Njemu pobedili, data im je privilegija na Božiji raj, i neprekidno zajedništvo sa Isusom Hristom. Tamo nikada više neće biti nikakve odvojenosti od Njega. Gde god On ide i Njegova Nevesta će ići. Ono što je Njegovo, On deli sa Svojim voljenima kao zajedničko nasleđe. Tajne stvari će biti otkrivene. Mračne stvari će biti rasvetljene. Mi ćemo se spoznati kao što smo poznati. I mi ćemo biti kao On. Ovo je nasleđe pobjednika, koji su nadvladali krvlju Jagnjeta i Rečju svedočanstva Isusa Hrista.

Kako mi čeznemo za tim danom kada će svi krivi putevi biti izravnani, a mi ćemo biti s Njim, u vremenu bez kraja. Može li taj dan ubrzati svoj dolazak, i možemo li mi požuriti sa pokornošću Njegovoj Reči i s time dokazati našu dostojnost da delimo Njegovu slavu.

“Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama.” Kako je to tragično što ovo prvo doba nije slušalo Duha. Umesto toga slušalo je čoveka. Ali hvala Bogu, jer u poslednjem dobu biće podignuta grupa, Istinita nevesta zadnjeg vremena, i ona će slušati Duha. U tom danu velike tame svetlo će se vratiti pomoću čiste Reči i mi ćemo se vratiti sili Pentakosta da poželimo dobrodošlicu Gospodu Isusu Hristu.